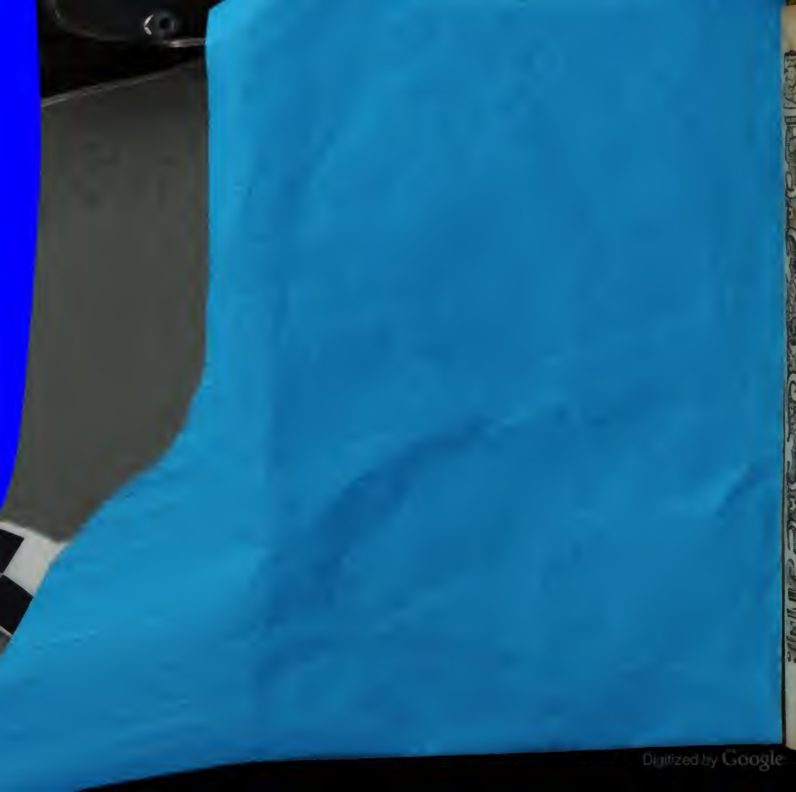

CANONES CONGREGATIONVM GENERALIVM SOCIETATIS IESV.

Secunda editio.

ROMÆ,
In Collegio Romano eiusdem Societatis.
Anno Domini. M. DC. XVI.

SVPERIORVM PERMISSV.

AD LECTOREM.

LECTOREM præmonitum hic esse volui de ratione ordinis tum Canonum, tum Decretorum Congregationũ generalium. Quæ videlicet Decreta, cum ex præscripto Congregationis septimæ generalis, ad faciliorem eorum communicationem, typis mandari debuerint, non omnia illa quidem, vt habentur in Actis Congregationum, communicare necessum fuit: sed ea duntaxat, quæ tanquam leges aliquid præscriberent, quod vel ad praxim, vel ad necessariam instructionem spectaret: adeoq. in eorum impressione nec numerus idem, nec ordo

seruari potuit, qui in prædictis Actis Cõgregationum. Hinc porro consequitur, quod præcipue ad vitandum errorem animaduerti oportebat, vt qui nunc recuduntur Canones, quasi Lex vniuersalis, promulgata (hoc enim inter se differunt) dum citant Decreta, vnde sunt excerpti, ad recentem hanc Decretorum editionem referri debeant, vbi proprium habent illa numerum, non autem ad Actorum ordinem. Ceterum eadem erit ratio formularum Congregationum omnium, auctoritate septimæ recognitarum, & auctarum: in quibus nimirum citabuntur Decreta eo numero, & ordine, quo proximè sunt edita coniunctim. Sicque deinceps confusionis causa erit nulla, simulque memoriæ consuletur. Romæ 21. Ianuarij, 1616.

Bernardus de Angelis Secretarius Societatis Iesu.

CANO-

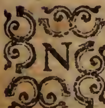

CANONES Ex Decretis Congregationum generalium extracti.

CANONES PRIMAE Congregationis generalis, auctoritate Quartæ recogniti.

Tit. 6. d. 61.

NOSTRI, qui ante ingressum in Societatem habebant beneficia, non cogantur ea relinquere ante professionem, nisi iubente Generali, Commissario, vel Prouinciali post primum annum probationis. Circa Exam. c. 4. §. 5. Beneficia quãdo relinquẽda. Exa. c. 4. §. 5.

Tit. 6. d. 60. 2 Si quæ beneficia personis de Societate conferantur, siue curata sint, Quæ Beneficia nõ admittenda.

ſiue ſimplicia, ne admittantur.

Tit. 6. d. 64. 3 Solus Præpoſitus Generalis auctoritatem habeat regulas condendi: & alij eam duntaxat, quam ab ipſo acceperint. & cum ea ſi quid ordinabunt, tranſmittant Præpoſito, vt id examinet; & ſi videat expedire, confirmet. Circa 1. p. Conſt. in procе. decl. §. 1. Solus Generalis cōdit regulas.

Tit. 2. d. 1. 4 Conſtitutiones firmæ, ac ratæ habendæ, & etiam obſeruandæ ſunt, prout in exemplari originali Patris noſtri Ignatij habentur. Procem. decl. §. 1. Conſtitutiones firmæ habendæ.

Tit. 6. d. 50. 5 Sæculares, qui emittunt vota in ordine militari vocato Chriſti, poſsint ad Societatem noſtram admitti, licet credatur non emiſſuros profeſſionem apud nos. P. 1. c. 3. §. 5. Ordo militū Chriſti.

Tit. 6. d. 20. 6 In benedictione menſæ, & gratiarum actione ſequendus eſt vſus Romanus communis, & id in refectorio (nam in priuata, a & ſecunda menſa, antiqua conſuetudo retineri poteſt) & non ſedendo benedictio, & gratiarum actio fiat. Circa 3. p. Conſt. c. 1. §. 5. Benedictio mēſæ.

a Con. 4. d. 71.

Tit. 6. d. 33. 7 Habeantur amici, qui protectionem ſuſcipiant Collegiorum; ſed nomina, quæ iuriſdictionem dicant, vitanda ſunt, ne aliquando eorum aliqui plus ſatis ſibi ſumant. Circa 4. p. Conſt. c. 1. §. 3. Protectores.

Tit. 6. d. 42. 8 Concedenda eſt ſepultura in noſtris P. 4. c. 1. §. 4.

ſtris Eccleſijs ijs, qui Collegiorum noſtrorum fundatores extiterunt, vel fundationes iuuerunt: Principibus etiam, & Prælatis, qui id voluerint. alijs autem perſonis, etiam benemeritis, non eſt id ſine facultate Præpoſiti Generalis concedendum. Quicunque tamen illi fuerint, non videntur ea officia pro eis publice dicenda, quæ pro noſtris fratribus defunctis dicere ſolemus: & obſeruetur ne cuiquam præiudicium fiat huiuſmodi ſepulturis; & vt nullus Noſtrum ſponte ſe offerat ad eam licentiam petendam, & ne ius ſepulturæ poſteri eorum, qui ibidem ſepeliuntur, acquirant. Quibus ſepultura concedenda.

Tit. 6. d. 41. 9 [a] In morte Principum, quando pro eis exequiæ publicæ fieri ſolent per Eccleſias ciuitatis, poſſunt in noſtris Eccleſijs huiuſmodi exequiæ celebrari cum feretro ſine pompa; celebrando ſcilicet Miſſas, vel ſi vſus patriæ habet, etiam recitando Officium defunctorum modo noſtro ſimplici, vt fieri ſolet in ſepulturis Noſtrorum. P. 4. c. 1. §. 4. Exequiæ Principum.

[a] Declaratur in 4. Cong. d. 72.

Tit. 6. d. 55. 10 Non expedit, vt Capellaniæ, quibus inſeruiunt Clerici ſæculares, quos Noſtri poſſint eligere, in noſtris Eccleſijs erigantur. P. 4. c. 2. §. 4. Capellaniæ.

Tit.6. d. 34. Can. 9. Cong. 2. 11 Modus imponatur ædificijs Domorum, & Collegiorum, quod in nobis est, vt sint ad habitandum, & officia nostra exercendum vtilia, sana, & fortia: in quibus tamen paupertatis memores esse videamur. vnde nec sumptuosa sint, nec curiosa. De Ecclesijs tamen nihil dictum est. P.4. c.2. §. 5. Aedificia.

Tit.6. d. 19. 12 Nostris præscribendum non est, vt omnes in eundem locum orationis causa conueniant. quod de ordinaria oratione intelligitur, non de extraordinaria, quæ pro re nata publice ad tempus institui potest. [a] Cum Nouitijs tamen in oratione ante cœnam dispensari poterit, vbi Præpositus Generalis expedire iudicauerit. P.4. c.4. §.3. & 4. Orare simul.

a Cong. 4. d.70.

Tit.6. d. 31. 13 Initio concionum semper salutetur B. Virgo, siue procemium præmittatur, siue non. Superpelliceo autem vtendum est inter concionandum; stola vero iuxta patriæ morem adhibeatur, vel non. In lectionibus sacræ Scripturæ ad populum superpelliceum est adhibendum, [b] nisi in ijs regionibus, & locis, vbi in huiusmodi lectionibus non est superpellicei vsus. P.4. c.8. §. 3. Conciones.

b Cong. 4. d.14.

Tit.6. d. 58. 14 Christiana doctrina canendo doceri potest, vbi ad maiorem ædificatio- P.4. c.8. §. 6. Doctrina Christiana.

tionem

tionem id fore obseruabitur.

Tit.6.d. 39. 15 Cathedræ publicæ in Vniuersitatibus, aut alibi, cum ea disceptatione suffragiorum, & oppositione, quæ solet fieri, non sunt admittendæ: si tamen sponte offerantur ab Vniuersitatibus, aut Rectoribus earum, & gratis prælegatur, nec quisquam se opponat, cum quo sit disceptandum, admitti possent consulto Generali. P.4.c.12 & 14. Cathedræ in Vniuersitatibus.

Tit.6.d. 44. 16 Proponi, & dari possent munuscula quædam (quæ præmia vocantur) scholasticis externis, vt ea ratione inflammentur ad studia literarum: dummodo fratribus nostris ne dentur, nec externis nostro sumptu: & seruetur modus honestus, & religiosus. P.4.c.13 §.3. Præmia scholasticis.

Tit.2.d. 51. 17 Constitutio Capitis decimi sexti quartæ partis, pertinens ad correctionem externorum scholasticorum, vt iacet, est retinenda, & seruanda: sicubi tamen necesse fuerit, poterit dispensare Præpositus Generalis. P.4.c.16 §.5. Corrector.

Tit.6.d. 40. 18 In scholis nostris, cum Vniuersitatum curam suscipimus, eos etiam admittere debemus, qui à Societate post emissa vota defecerunt, nisi ex admissione graue scandalum sequeretur: de quo iudex erit Præpositus Prouincialis. P.4.c.17. §.3. Dimissi quādo ad scholas admittendi.

Quæ

Tit.6. d. 52. 19 Quæ insignia ferre debeant Doctores, & Magistri de Societate in Vniuersitatibus, cum publicis áctibus præsident, pertinet ad Præpositum Generalem determinare, vt ipse Constitutiones Vniuersitatum declaret. Non autem incommodum est, si Nostri in his publicis actibus portent aliqua insignia, in pileo præsertim, vt sunt fila illa serica, quæ ponuntur in medio pilei. P 4. c. 17 §. 8. Insignia doctoratus.

Tit.2. d. 22. 20 Constitutiones quintæ partis circa professiones emittēdas seruandę sunt, nec ceremoniæ addendæ. Circa 5. p. Const. c. 3. §. 2. Ceremoniæ in professionib.

Tit.6.d. 59. Can.20. Cong. 2. 21 Institutio puerorum in doctrina Christiana, præter id quod ad probationes pertinet, valde commendatur professis, vt hoc pium opus, iuxta literarum Apostolicarum, & Constitutionum rationem exequantur. Pater quidem noster Ignatius iniunxit singulis professis, vt semel per quadraginta dies id facerent. 5. p. c. 3. §. 3. Votum de pueris instruendis.

Tit. 6. dec. 53. 22 Vota, quæ Nostri cum adhuc essent in sæculo emiserunt (agitur autem de alijs, quam de Religionis determinatæ) in nostra Societate suspensa sunt, etiamsi per professionem non tollantur: & ita obligationem eorum cessare, dum in Societate manent, intelligatur. P. 5. c. 4. Vota sæculi suspensa.

Tit. 6. d. 16. 23 Ea indumenti ratione vtantur Coadiutores temporales, qua ipsi à nostris Sacerdotibus, & à sæcularibus hominibus distinguantur; sitque vestitus eorum honestus iuxta morem patriæ. [a] & pileorum quidem ratio Generalis arbitrio relinquitur, sic tamen vt prædicta distinctio seruetur. Circa 6. p. Const. c. 2. §. 15 Coadiutorum habitus.

a Cong. 3 dec. 32.

Tit. 6. d. 35. 24 Nostri barbam ne nutriant. Barba.

Tit. 2. d. 25. Can. 24. Cong. 2. & Can. 9. Cong. 3. 25 Seruanda est Constitutio tertij capitis sextæ partis, quæ dicit; Vesperas cantari posse, non item Missam; & non nisi ex grauissima causa dispenset Præpositus Generalis, vt Missa cantetur, & id tantum Dominicis diebus, & festis. P. 6. c. 3. §. 4. Cãtus missæ, &c.

Tit. 6. d. 16. 26 Coadiutores temporales, qui inseruiendi Missis officium habent, clericali pileo vtantur. Quod si alicubi expedire iudicetur, vt dum inseruiunt, superpelliceo vtantur, petatur facultas à P. Generali. P. 6. c 3. lib. B. Pileus pro inseruientibus sacro.

Tit. 6. d. 30. P. 6. c. 2. §. 15. 27 Obseruetur circa vestitum Sacerdotum mortuorum, quod de viuentibus dicitur in Constitutionibus; vt scilicet vtamur eo modo, quo Sacerdotes honesti eius regionis, in qua versamur, vti solent. Fratres vero, qui Sacerdotes non sunt, sepeliantur eo modo induti, P. 6. c. 4. §. 3. Defunctorum habitus.

induti, quo alij Clerici honesti, qui Sacerdotes non sunt, sepeliri solent. [a] Poterit tamen P. Generalis dispensare, vbi visum illi fuerit magis in Domino expedire ad communem ædificationem, vt non Sacerdotes in eo vestimenti genere sepeliantur, quo dum viuerent, vtebantur. Quod autem attinet ad Officium pro defunctis, Constitutiones seruentur, vbi in Ecclesia nostra funus celebratur, & numerus sufficiens Nostrorum erit: vbi enim alterutrum deesset, possent externi vocari ad funera Nostrorum.

a Cong. 4. dec. 2.

Tit. 6. d. 6 — 28 Si Præpositus Generalis extra Vrbem mitteretur, vel sponte iret, non ad tempus breue, arbitrio ipsius relinquendum est, an aliquos ex Assistentibus secum habere debeat, nec ne, prout negotia conficienda erunt plura, vel pauciora: vt socium tamen semper aliquem eorum apud se habere deberet. — Circa 8. p. Const. c. 1. §. 7. Assistētes cū Generali Romā exeunte.

Tit. 6. d. 32. — 29 Poterit Præpositus Generalis Prouincialibus iniūgere, vt quotannis visitent Domos, & Collegia suarum Prouinciarum, vel eorum arbitrio id relinquet; & ipsemet Constitutiones in hac parte interpretetur. — P. 8. c. 1. §. 7. Prouinciales visitēt quotannis.

Tit. 6. d. 27. — 30 In mensa Sacerdotes præcedent — P. 8. c. 7. §. 2.

alios ad eum gradum non promotos: inter ipsos autem Sacerdotes, aut inter ceteros, qui Sacerdotes non sunt, nullus ordo constituatur. Ordo in mensa.

Tit. 6. d. 37. 31 De carceribus tenendis ius quidem est penes Societatem, vsus autem Præposito relinquitur. Circa 9. p. Const. c. 3. §. 10 & 11. Carceres.

Tit. 1. d. 1 Can. 23. Cong. 4. a Cõg. 4. dec. 69. 32 Non expirat potestas Prouincialium & aliorum officialium per mortem Præpositi Generalis, nec per electionem noui: neque licet eidem Præposito mutare huiusmodi officiales (a qui ab ipso Generali creantur) vsque ad dissolutionem Congregationis, nisi eidem Congregationi aliquem esse mutandum videretur. P. 9. c. 3. §. 18. & 15. Prouinciales, &c. non expirãt in morte Generalis.

Tit. 6. d. 12. & 13. Can. 35. Cong. 2. b Cong. 4 Can. 23. 33 Commissarij non erunt officiales ordinarij, sed prout visum fuerit Præposito Generali expedire. Post mortem vero Præpositi expirat (in b Europa) Commissariorum potestas. Nec ratione officij suffragium habebunt ad electionem noui Præpositi, nisi alioqui eligerentur inter illos ternos de ea Prouincia, in qua versabuntur tempore Congregationis Prouincialis; ad quam vocari debebunt, & eligi poterunt, vt veniant ad Congregationem generalem. P. 9. c. 3. §. 20. Commissarij.

Cum

Tit.6.d.3 34 Cum dicatur capite quarto nonæ partis, prouidentiam Societatis circa Præpositum Generalem esse primum circa externa, secundo circa corpus, tertio circa animam : & in capite sequenti dicatur, quod per Assistentes exerceat Societas hanc prouidentiam, qui in tribus dictis dicent & facient, quod in Domino iudicauerint expedire : Declaratur, quod verba illa, Dicere, & Facere, ita sunt intelligenda, vt coniunctim ad tria referantur; Facere quidem, & Dicere, ad duo priora; Dicere vero, idest Admonere per personam ad id deputatam, ad tertium tantum. P.9.c.4. §.2. 3.et 4.et c.5. §.2. Auctoritas Assistentium circa Generalem.

Tit.6 d.5 35 Sine consensu Societatis non potest dimitti officium Assistentis, etiam ob aduersam valetudinem in aere Romano. quod si per Societatem id licebit, Constitutionum ordo in alio substituendo seruetur. P.9.c.5. §.3. Assistentis aduersa valetudo.

Tit.6.d.7 36 Si Pontifex quempiam ex Assistentibus aliquo mittere vellet, discretioni Generalis relinquitur, an eum informare debeat, vt potius alium mittat : vt plurimum tamen informari ab eo Pontificem oportet. P.9.c.5. §.3. Assistens quando à Pontifice mittitur.

Tit.6.d.4 37 Si mittatur Assistens à Præposito extra locum, in quo ipse residet; non P.9.c.5. §.3.li.A.

se ex-

se excusare debet, sed obedire. Ipsius tamen Præpositi erit Constitutionum meminisse, quæ non esse facile ablegandum quempiam Assistentium statuunt. — Quando à Generali.

Tit 6. d. 8 — 38 Si male se gereret Assistens, adeo vt indignus videretur eo loco; posset interim suspendi ab officij executione à Præposito Generali: non tamen omnino remoueri, nisi de consensu Societatis, iuxta Constitutiones. poterit tamen alius à Præposito constitui, prout illæ dicunt in casu mortis, & diuturnæ absentiæ. — P. 9. c. 5. §. 3. Assistens quãdo ma le segerit.

Tit. 6. d. 10. — 39 Licet in vnam personam coincidere posit Secretarij & Assistentis officium, melius est tamen diuersis personis hæc officia committi. — P. 9. c. 6. §. 8. Secretarius ne idẽ sit qui Assistens.

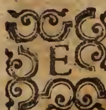
FOR-

Cong. 1. Tit. 6, d. 23. & Cong. 3. dec. 70.

FORMVLA VOTORVM simplicium,

Circa p. 6. Const. c. 2. §. 3. & p. 10. §. 6.

Quæ professi emittunt post professionem iuxta Constitutiones, extracta ex prima Congregatione generali, & recognita a tertia.

GO N. professus Societatis Iesu promitto Deo omnipotenti coram eius Virgine Matre, & tota curia cœlesti, & coram R. P. Præposito Generali, vel coram N. locum Generalis Præpositi tenente, nunquam me acturum quacunque ratione, vel consensurum, vt quę ordinata sunt circa Paupertatem in Constitutionibus Societatis, immutentur, nisi quando ex causa iusta rerum exigentium videretur paupertas restringenda magis.

2 Præterea promitto, nunquam me acturum, vel prætensurum, ne indirecte quidem, vt in aliquam prælationem, vel dignitatem, in Societate eligar, vel promouear.

3 Promitto præterea, nunquam me cura-

curaturum, prætenſurumve extra Societatem prælationem aliquam, vel dignitatem; nec conſenſurum in mei electionem, quantum in me fuerit, niſi coactum obedientia eius, qui mihi præcipere poteſt ſub pena peccati.

[a] Cõg. 3. d. 70. 4 Tum ſi quem ſciam [a] aliquid prędictorum duorum curare, vel prætendere, promitto illum, remque totam me manifeſtaturum Societati, vel Præpoſito eius.

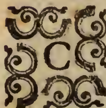
5 Inſuper promitto, ſi quando acciderit, vt hac ratione in Præſidem alicuius Eccleſiæ promouear: pro cura, quam de animæ meæ ſalute, ac recta muneris mihi impoſiti adminiſtratione gerere debeo; me eo loco, ac numero habiturum Præpoſitum Societatis Generalem, vt nunquam conſilium audire detrectem, quod vel ipſe per ſe, vel quiuis alius de Societate, quem ad id ipſe ſibi ſubſtituerit, dare mihi dignabitur. Conſilijs vero huiuſmodi ita me pariturum ſemper eſſe promitto, ſi ea meliora eſſe, quam quæ mihi in mentem venerint, iudicabo: omnia intelligendo iuxta Societatis Ieſu Conſtitutiones, & Declarationes. In tali loco, tali die, menſe, & anno, &c.

CANONES SECVNDAE

Dec.61. Cong.4.

Congregationis generalis, auctoritate Quartae recognitι.

Dec.19.

VRETVR, vt in quauis Prouincia Domus aliqua probationis, vel coniuncta Collegio (in habitatione tamen distincta) vel separata quam cito commode fieri poterit, instituatur: & biennio, ac bene probentur Nouitij, non literarum, sed mortificationis, ac profectus spiritualis studio vacando. In secundo tamen anno posset à Prouincialibus, ex commissione Generalis, circa studium dispensari, habita ratione personarum, locorum, & temporum, prout in Domino expedire iudicabitur. Nouitij vero non modo ad vota emittenda non sunt hoc biennio instigandi, sed si sponte emitterent, non sunt admittendi ad ea renouanda cum alijs, qui biennium expleuerunt; sed seorsum a ab illis ipsi Nouitij simul inter se id faciant.

Circa Exam.c.1. §.12. & 13. Domus Probationis.

Cong. 4.ad.73.

D. 104. 2 Nomen illud honorificum, Don, vbi est insigne nobilitatis secularis, de Socie-

Exa.c.4. §.7. Don.

Societate nostra omnino tollatur.

Dec. 18. & 22. 3 Circa distributionem bonorum ex patrimonijs fratrum nostrorum prouenientium, qui ea in subsidium Societatis dare cupientes, Præpositi Generalis iudicio dispensationem relinquunt; probatur quod idem P. Præpositus sensit, vt scilicet seruetur Constitutio capitis primi partis tertiæ, expresse mentione facta illorum verborum, quæ in eadem Prouincia distributionem faciendam insinuant. Et ea quæ continentur quarto capite Examinis de dispositione bonorum, ita intelligenda sunt, vt instructio quædam generalis sit, & lex, qua Nostri debeant bona sua in veros pauperes distribuere, pro deuotione tamen sua. Quæ vero in parte tertia, capite primo, paragrapho nono continentur, intelligãtur in particulari de illis bonis, quæ fratres in beneficium Societatis, siue in particulari, siue in generali distribuere ex sua deuotione volunt. In quo casu, si Rectores, & Prouinciales, iuxta Declarationem eiusdem loci, illis repræsentent, perfectius esse, vt bona sua dispositioni Præpositi Generalis relinquant; tunc declaratum est, vt hæc bona in eadem Prouincia tantum, & non alibi P.

Circa 3. p. Const. c. 1. §. 9. Distributio bonorum.

Can. 3. Cong. 3. In exa. c. 4. §. 1.

Generalis debeat distribuere. & ad hanc legem & intellectum, quæ in nona parte, capite tertio, paragrapho sexto habentur, interpretanda sunt; si quo pacto de nostris fratribus intelligi possunt. Quod si aliquis imperfectionem secutus, particulari alicui Societatis nostræ loco extra Prouinciam applicare bona sua velit; proponendum erit illi, vt dispositioni Præpositi Generalis relinquat qui ea distribuet iuxta formam superius præscriptam: alias ea bona à Societate nostra non admittantur; sed ea teneatur ipse in veros Christi pauperes extra Societatem dispensare. si vero ea alicui Collegio intra Prouinciam assignauerit, sit in manu Prępositi Generalis potestas probandi eam applicationem, vel improbandi. Atque in hunc modum Constitutiones hæ posthac conciliandæ, atque obseruandæ sunt.

Dec. 79. 4 Casus reseruati, qui à R. P. nostro Lainez editi sunt, retineantur. Declaratio vero, & ampliatio, vel restrictio casuum spectat ad R. P. Generalem. P. 3. c. 1. §. 11. Casus reseruati.

Dec. 13. 5 In singulis Prouincijs vbi & quando commode fieri poterit, curetur saltem vnum institui Seminarium Societatis perfectum, ad formandos Professores & alios Circa 4. p. Const. in proœ. §. 1. Seminaria Nostrorum.

& alios operarios vineæ Christi, in humanioribus literis, Philosophia, & Theologia, vt toti Prouinciæ postea sufficiāt: sed vbi nostri docendi munus obituri sunt, paulatim, non præpropere, huic negotio promouendo dent operam.

Dec. 11. Cong. 3. d. 30. 6 Adhibeatur in posterum moderatio in multitudine Collegiorum admittenda: rogatque P. Præpositum Generalem Congregatio, & serio commendat, vt potius applicet animum ad roboranda, & ad perfectionem adducenda Collegia iam admissa, quam ad noua admittenda. E si quæ ex ijs, quæ offeruntur, admittenda existimaret, eiusmodi sint, vt ad commune bonum Ecclesiæ Dei magnum momentum habitura videantur: & quoad eius fieri possit, ita dotata, vel eam rerum vitæ necessariarum commoditatem habentia, vt nō tantum operarij sustentari possint, sed & is etiam numerus scholasticorum, iuxta formulam datam pro accipiendis Collegijs à R. P. Nostro Lainez, qui pro Seminario sit eidem Collegio futurus ad sui conseruationem: nec admittantur, licet hæc omnia suppeterent, si non haberet Societas Rectores, ac Magistros, & demum operarios in vita, & doctrina ido- P.4. c.2. §. 1. Multiplicitas Collegiorum.

Infra in formula acceptandorum Collegiorum.

idoneos, vt huic muneri posse satisfacere, auditis assistentium sententijs, iudicaret; & quidem sine aliorum Collegiorum detrimento.

Dec.90. 7 Si qua Collegia sint hactenus absque sufficienti dotatione fundata, in quibus nec Nostri legant, nec scholasticos alant; poterunt tamen illa hac ratione retineri, si ex fructibus videlicet eorum, per publicam aliquam personam conseruatis, detur opera vt plene fundentur. Nostris tamen interim bonis illis non vtantur, sed ex eleemosynis viuant; ac simul dent operam, vt prædicta Collegia sufficienter etiam aliunde dotentur. P.4. c.2. §. 2. Collegia non bene fundata, quo modo retinenda Can. 6. Cong. 3.

Dec. 78. 8 Vniones beneficiorum, quæ curam animarum habent, non admittantur. P.4. c.2. §. 4. Vniones beneficiorum.

Dec.103 9 Ad R. P. Generalem referenda est forma, & modus ædificiorum nostrorum construendorum, vt ille iuxta Decretum præteritæ Congregationis, quod sibi in Domino visum fuerit, statuat. P.4. c.2. §. 5. Aedificiorum idea ad Generalem. Can. 11. Cong. 1.

Dec.101 10 Procuratorem, qui negotia agit cum externis, vel Romæ, vel alibi, alere debent ij, quorum negotia agit. Prouinciales verò, Commissarios, Generalem P.4. c.2. §. 5. Expensæ pro Generali, Prouinciali, Commissario, &c.

lem etiam ipsum, alet ea Domus, vel Collegium, vbi erunt. Quibus quando in itinere fuerint, expensas facient ij, quibus erit bono illud iter, si tamen pro Societatis gubernatione, vel negotijs iter faciunt.

Dec. 102 11 Pro Solicitatore, pro Aduocato, pro Procuratore, & alijs officialibus externis; si quid præterea ad actionem, vel expeditionem alicuius negotij, vel literarum Apostolicarum, vel Regiarum, & huiusmodi aliarum, expenderetur; id soluere debent ij, in quorum gratiam illud fuerit expensum. P.4. c.2. §. 5. Expensæ pro Procuratore, & Solicitatore.

Dec. 39. 12 Ne plures in Collegijs teneantur, quam ali possint, siue ex reditibus, siue ex eleemosynis consuetis. P.4. c.2. §. 6. Non plures alatur

Dec. 23, Can. 5. Cong. 4. 13 Seminaria Episcoporum gubernanda ne admittantur. Si tamen fundatio perpetua, & insignis eorum ita fieret, vt simul etiam coniunctum Collegium nostrum valde promoueretur, vel de nouo instrueretur, & abundaret Societas operarijs idoneis, & libera eidem gubernatio committeretur; possent, ex dispensatione Præpositi Generalis, & nō aliter admitti. Non dentur tamen huiusmodi Seminarijs separati Præceptores ab ijs, qui in Scholis nostris pro Societa- P.4. c 3. lit. B. Seminaria Episcoporū quando admittenda.

cietatis nostræ Instituto prælegunt.

Dec.83. 14 Quamuis in Constitutione capitis quarti, quartæ partis designentur festa Paschæ, ac Nauiuitatis Domini, quibus renouent vota Scholastici: tamen cum colligi posit ex declaratione eius loci, potestatem esse in Superiore Rectoris immediato, in aliquo particulari casu mutandi illa festa; facile interpretari possumus, in Generali Præposito esse facultatem in vniuersum illa festa mutandi: quod traditio vniuersalis à tempore ipsius Patris nostri Ignatij, vsu, & consuetudine hactenus corroborata confirmat.

P.4. c.4. §. 5. Renouatio Votorũ quando facienda.

Dec.84. 15 Rectores cum teneantur ex Cõstitutione, & Declaratione capitis decimi partis quartæ, Doctrinam Christianam legere vel docere per quadraginta dies, per se vel per alium id præstare debent intra annum, postquam officium Rectoris inierit, continenter quadraginta diebus, vel interpolatim; primo quidem, quemadmodum doceri solent pueri, deinde etiam per conciones, si ita Superior censuerit. Præter illum annum, eo quidem nomine non tenebitur Rector; sed alio poterit communi, vt in quodam Decreto definitum est de

P.4.c.10 §. 10. Ad Doctrinam Christianam quãdo Rectores tenentur.

Infra Can.20.

Pro-

Professis, & Coadiutoribus formatis.

Dec.85. 16 Ex Declaratione vltima capitis decimi quartæ partis colligitur, illas intelligi Constitutiones esse legendas, quæ sunt propriæ Scholasticorum nostrorum. Illæ vero, cum contineantur in regulis Scholasticorum, fit vt illæ regulæ sint legendæ publice bis aut ter singulis annis. Eas autem curabit P. Generalis, si opus fuerit, emendandas. P.4.c.10 lit. L. Regulæ Scholasticorũ quando legẽdæ

Dec.88. 17 Non expedit, vt breues cursus Artium, vel Theologiæ instituantur: sed si qui ex ijs, qui futuri sunt Coadiutores spirituales ad altiora studia non videantur promouendi; ij humaniorum literarum studio, & compendio Dialectices contenti sint: quibus studijs instructi casus conscientiæ audire poterunt. P.4.c.15 §.1.et 3. Breues cursus artiũ.

Dec.89. 18 Non probatur, vllum ad aliquam in nostris Vniuersitatibus facultatem esse promouendum, quam Nostri non profiteantur. P.4.c.15 §.4. Vniuersitatum nostrarum promotiones.

Dec.91. 19 Quemadmodum hactenus factum est in quibusdam locis, vt Nostri ita examinent promouẽdos ad ordines, aut curæ animarum, verbo Dei, vel confessionibus audiendis proficiendos, P.4.c.15 §.4. Examina Sacerdotũ externorum.

vt simul iudicium ferant de illorum sufficientia, & admissione; ita de cetero ne fiat: quandoquidem iudicamus non esse consentaneum nostro Instituto. Quod si examinandi ministerium effugere nulla ratione possimus, illud tamen retineamus, vt iudicium de admittendis, vel non admittendis non feramus: sed illud omnino Prælatis relinquamus. possit tamen dispensare R.P. Generalis, vbi hoc vtile, & expediens esse in Domino iudicauerit.

Declar. in 4. Cong Can. 7.

20 Quiuis Professus quatuor vel trium votorum post editam professionem, quiuis etiam Coadiutor spiritualis formatus post sua vota, intra annum per quadraginta dies continuos, vel interpolatos Doctrinam Christianam pueros atque rudes personas docere teneatur. Præterea vero hoc tam sanctum exercitium visum est admodum R.P Generali commendandum, ne nullo vnquam tempore illius obliuio in nostros animos irrepat, cum illud in votorum nostrorum formula cõplectamur. Curet itaque idem R.P. Generalis, vt Nostri frequentius, quemadmodum ipsi in Domino expedire visum fuerit, in hoc tam pio opere exerceantur.

Dec. 77. Can. 21. Cong. 1.

Circa 5. p. Const. c. 3. §. 3. lit. B. Ad Doctrinam Christianam quando tenetur Professi, & Coadiutores.

21 Con-

Dec. 48. 21 Congregatio, totius Societatis nomine, cessit cuicumque iuri, prouenienti ex concessione Concilij Tridentini, ad habenda bona immobilia in communi, in Domibus Professorum, vel eorum Ecclesijs; vt iuxta nostras Constitutiones, & vota, quæ post professionem emittuntur, paupertatem in professis, ac ipsorum Domibus retineremus.

Circa 6. p. Const. c. 2. §. 2. Cessio iuris bonorũ immobilium.

Dec. 75. 22 Quamuis ex eleemosynis viuat Societas, & opus bonum sit eleemosyna Societati collata, atque ad bona omnia inducere quosuis possimus; tamen ad maiorem ædificationem, paupertatis nostræ sinceritatem, & puritatem, placuit præcipere Nostris omnibus, vt nulli externo suadeant (nam de Nostris in Constitutionibus, & Decretis dictum est) vt nobis potius quam alijs pauperibus dent eleemosynam; sed contenti simus, vbi petimus eleemosynas quotidianas, illas simpliciter, ac plane amore Dei petere. Ad donationes vero quascunque, siue legata, simpliciter etiam, & plane possimus tantum nostras necessitates explicare: definitionem tamen eius deuotioni relinquamus, à quo petimus has eleemosynas; ac proponere

P. 6. c. 2. §. 6. et 10 Eleemosynæ.

P. 3. c. 1. §. 9. et supra Can. 3. Cong. 3.

re tantum illi posſimus, vt ad orationem, & alia media accurrat, quibus poſsit de donatione, vel legato conſtituere, iuxta id quod Dominus inſpirauerit, & ratio recta ſuaſerit.

Dec. 97. 23 Non ſit arcula in noſtris Eccleſijs ad eleemoſynas accipiendas pro alijs, cum pro nobis omnino neceſſe ſit eam poni non poſſe; vt non rem tantum euitemus, quæ nobis prohibita eſt, ſed rei illius omnem ſpeciem. P.6.c.2. §. 8. Arcula in Eccleſijs.

Dec. 22. Can. 25. Cong. 1. et Can.9. Cong. 3. 24 Iuxta Conſtitutiones, & Decreta præteritæ Congregationis, & habita ratione finis quem ipſæ Conſtitutiones intendunt; poſsit Præpoſitus Generalis cantum Miſſæ, & Veſperarum in hunc, vel illum locum inducere, prout in Domino expedire iudicauerit. Vbi autem inductus eſſet, ſi inutilis ad finem noſtri Inſtituti, & proximorum ædificationem videretur; vel deeſſent qui bene id munus præſtare poſſent; committitur Præpoſito Generali, vt eum valeat reuocare, ac prohibere, ſi ita viſum ei fuerit. P.6. c.3. §. 4. Cantus miſſæ, & veſperarũ

Dec. 80. 25 Omnia quæ ſpeciem habent ſæcularis negotiationis, in colendis videlicet agris, vendendis in foro fructibus, & ſi- P.6. c.3. §. 7. Negotiatio.

& similibus, intelligantur prohibita esse Nostris.

Dec. 74. 26 Lites forenses, pro rebus præsertim temporalibus, fugiant Nostri omnes; & id curent Prouinciales efficere. Ac primum compromissione rem adnitantur componere. Quod si nulla ratione id possint assequi, tamen non intendat quisquam e Nostris litem huiusmodi, nec omnino litem aliquam, absque consensu Præpositi Generalis, aut eius, cui expresse suas vices ad hanc rem ille commiserit. Nostris autem si lis intendatur, curent Prouinciales primum, vel à parte, vel à Iudice peti, vel id consequi per Principem, vt prius consuli possit Generalis Præpositus, quam liti respondere cogantur. Nam fieri poterit, vt Generalis Præpositus iubeat cedere nostros liti, & potius detrimentum temporale pati, quam litibus operam dare, etiam pro re alioqui debita. P. 6. c. 3. §. 7. Lites.

Dec. 81. 27 Curabit P. Generalis, vt qui sunt e Nostris concionaturi publice, qui etiam confessiones audituri, ij sint ad ea munera obeunda sufficienter instructi; hoc enim ad eius administrationem attinet. Retineatur tamen priuilegium à Sede Apostolica concessum, vt Circa 7. p. Const. c. 4. §. 5. & 6. Concionatores, & Confessarij bene instituantur.

Nostri

Nostri possint concionari, etiam si non sint ad ordines promoti.

Dec.73. Can. 12. Cong. 4. 28 Quædam sunt in ratione scribendi, quæ in Declarationibus primi capitis octauæ partis continentur, quæ modo bene obseruari non possunt: vnde remedium per aliquam immutationem Constitutionum in ea parte adhibendum est. Rectores & Præpositi locales scribant singulis hebdomadis ad suum Prouincialem in Europa, iuxta Constitutiones. In India vero, & Brasilia, vt suis Prouincialibus visum fuerit commodum, & opportunum. Missi autem ad fructificandum in agro Domini, scribant ad eum, quem designauerit ille à quo missi sunt, singulis hebdomadis, vel quoties ipsis fuerit præscriptum. & illis quidem rescribant sui Superiores semel in mense iuxta Constitutiones; his vero respondebitur, quoties judicauerit is, qui illos misit. Prouinciales omnium prouinciarum Europæ scribant ordinarie ad P. Generalem semel quolibet mense: Rectores autem, & Præpositi locales tertio quoque mense. Ita tamen hæc accipiantur, vt extraordinarie possint scribere, quoties necessitas vrgebit. Prouinciales vero

Circa 8. p. Const. c. 1. §. 9. Ratio formulæ scribendi.

ro Indiæ, & Brasiliæ scribant Præposito Generali, quando se obtulerit nauigationis commoditas. Rectores autem, & Præpositi locales ex Indijs semel, ex Brasilia vero bis in anno, si se obtulerit occasio. Præpositus Generalis ad Prouinciales scribat secundo quoque mense; ad Rectores vero, & Præpositos locales sexto quoque mense; nisi aliqua necessitas prius ad respondendum suadeat. Reliqua, quæ spectant ad res, de quibus scribendum est; & ad modum, ad quale anni tempus annuas literas scribere debeant, hoc totum Patri nostro Generali relinquitur, vt ipse pro sua prudentia statuat, quid facto opus sit. Rectores Collegiorum, & Præpositi locales catalogum Patrum, & Fratrum conficiant; & informationem communem semel in anno ordinarie, & ad suos Prouinciales mittant, qui illos ad Præpositum Generalem mittent. Materia vero, & modus conscribendi hos catalogos, à Patre Nostro Generali præscribatur.

Dec. 24. Cong. 4. Dec. 10. et in For. Congreg. Proc. §. 1.

29 Nullum tempus certum Congregationi generali cogendæ præscribatur: sed tertio quoque anno veniant simul ex omnibus Prouincijs Procuratores,

P. 8. c. 2. §. 1. et lib. B. Tempus Congregationis generalis.

et in For. Congre. Prou. §. 1. res, qui professi quatuor votorum, & viri maxime idonei sint, à Congregatione Prouinciali electi; & habeant ius suffragij simul cum Assistentibus, & ipso P. Generali, qui duo suffragia habebit, ad decernendum an cogi debeat Congregatio Generalis, nec ne.

Dec. 52. Cong. 1. Tit. 6 d. 29. Cong. 4. Dec. 9. 30 Prouinciarum institutio iuxta prioris Congregationis Decretum, Præposito Generali relinquatur: qui tamen non nisi re diligenter considerata, & cum Assistentibus communicata, Prouincias instituere ad commune Societatis bonum debeat. P. 8. c 3. §. 1. Prouinciarum Institutio.

Dec. 25. et 51. Cong. 1. Tit. 6. d. 11. in Form. Cong. gener. §. 6. 31 Antiqui Assistentes (quorum officium vsque ad noui Generalis electionem durat) in Congregatione generali inter Prouinciales habeant locũ, secundum ordinem, & tempus suæ professionis, ad suam sententiam dicendam. noui vero si in ipsa Congregatione iam sint, maneant in suis locis, pro eius Congregationis tempore, in qua electi sunt: statim tamen sua potestate, & munere fungi incipiant, in ijs, quæ iuxta Constitutiones eis legitime conueniunt circa P. Præpositum. Nam quod ad Congregationem ipsam attinet, nihil ij, nisi suum suffragium, vt ceteri habent. P. 8. c 7. §. 2. Locus Assistentium in Congregatione Generali.

32 Sua

Dec. 16. 32 Sua legitima potestas ad mutationes personarum, constare debet Præposito Generali, cui Constitutiones eam tribuunt; siue ab vno in alium locum eiusdem Prouinciæ, siue diuersæ, mutari conueniat: & etiam Prouincialibus intra suas Prouincias, iuxta Constitutiones. curandum tamen est per Superiorum prudentiam, vt non sine causa alicuius momenti, nec cum detrimento eorum, à quibus aliqui remouentur, tales mutationes fiant. Circa 9. p. Const. c. 3. §. 2. & 9. Mutatio personarũ

Dec. 87. 33 Vt triennium designatum est Prouincialibus, quo officium gerant suum, vt habetur tertio capite nonæ partis Constitutionum; non videtur similiter agendum in Rectoribus, nec addendum præterea ad Constitutiones, quæ de hoc nihil decernunt. P. 9. c. 3. §. 14. Trienniũ Rectoribus non præfigendum.

Dec. 105. 34 Superintendentis officium, vel nomen, vsurpandum non est in Societate, nisi vbi pro arbitrio P. Generalis necessitas, vel magnitudo Collegij vtrunque postulauerit: nec enim nomen tantum retinendum est. P. 9. c. 3. §. 16. Superintẽdentes.

Dec. 15. 35 Commissarij ad visitandas Prouincias tertio vel quarto quoque anno, vel quandó Præposito Generali, & cum qua auctoritate, & iurisdictione videbitur, P. 9. c. 3. §. 20. Commissarij quales, & quã do esse debeant.

tur, mittantur. Alij, qui continuum, & quasi ordinarium officium habeāt in Prouincijs remotis, non constituantur,
Can. 33. Cong. 1. iuxta Decretum primæ Congregationis: sed cum necessitas, vel vtilitas magni momenti hoc officium iudicio Præpositi Generalis requiret, pro re nata possint huiusmodi Commissarij ab eo institui: qui cum satisfactum fuerit causæ, propter quam instituti fuerint, pro eiusdem Generalis arbitrio, eodem officio defungantur.

Dec. 67. & 92. Can. 26. Cong. 4. 36 Pater Generalis erit Præpositus Domus Romanæ: & habebit alios officiales, quorum opera vtatur ad gubernationem particularem eiusdem Domus. P. 9. c. 6. §. 5. Generalis Præpositus Domus Romanæ.

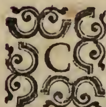
Dec. 93. Can. 27. Cong. 4. 37 Assistentes officio sibi à Congregatione generali commisso incumbant, iuxta Constitutiones: nec alijs occupentur ministerijs, quibus à suo officio auocentur, vel impediantur. P. 9. c. 6. §. 10. Assistētes alijs non occupentur.

Dec. 57. 38 Nec Principibus, nec Dominis alijs sæcularibus, aut Ecclesiasticis, assignari debet aliquis ex nostris religiosis, qui aulas eorum sequatur, & in eis habitet, vt Confessarij, aut Theologi, aut alio quouis munere fungatur: nisi forte ad per breue tempus vnius vel duorum mensium. Circa 10 p. Const. § 11. Nostri ne sequantur aulas.

FOR-

FORMVLA ACCEPTANDORVM Collegiorum,

Data à R. P. nostro Lainez Generali Præposito Societatis Iesu, de qua fit mentio Canone sexto secundæ Congregationis generalis.

Onsideratis operibus, & ministerijs, quibus ad Dei gloriam, & animarum profectum Societas nostra occupatur; & considerata etiam obligatione caritatis, qua ex Instituto tenemur in illis perseuerare; re prius præmeditata, & cum Patribus Assistentibus ad cõsultationem adducta, & Domino commendata, Visum est mihi, vt in Collegijs, quæ deinceps Diuina Maiestas fundare dignabitur; nouæ à nobis obligationes non admittantur. Sed qui Diuino instinctu, & Dei obsequio, quod Deo præstatur in Societate, ac vtilitate, qua Dei gratia proximi iuuantur, commotus, Collegium aliquod fundare voluerit; pure, & libere absque conditione, vel Circa 4. p. Const. c. 2. §. 1. & 2.

C 2 modo,

modo, donationem faciat dotationis, quam Domino Deo nostro offerre vult. Societas vero non ex noua obligatione, sed ex illa sua antiqua, quam (vt diximus) habet, curet, vt secundum numerum eorum, qui ex tali fundatione sustentari poterunt, in tali Collegio numerus operariorum constituatur, qui quidem in illo iuxta nostrum Institutum se exerceant in vinea Domini: de cuius Diuina bonitate speramus, si Christiana hac simplicitate, quæ ipsi innititur, progrediamur, Societatem perseueraturam puriorem, nec desituram illud præstare, ad quod secundum suam vocationem obligatur: Fundatoris etiam intentio ita implebitur: simulque tollentur hinc inde causæ inquietudinis, quæ ex humanis cautionibus oriri possunt, & solent. quæ quantumuis caute, & circunspecte transigantur, nihilominus semper ab humana astutia labefactari possunt, vt ipsa experientia ostendit: quæ tam in alijs Religionibus, quam in multis nostræ Societatis locis, nos docet, prædictum modum fundationis, partibus omnibus bene cedere ad Diuinum obsequium, & commune bonum, quod optatur.

In

2 In Collegio, vbi tres ponuntur Præceptores literarum humaniorum, quartus etiam esse debet, qui illis substitui possit; & tres Sacerdotes, in quibus vnus Rector sit, reliqui duo vtilitati seruiant animarum. Vbi vero tales septem operarij sunt, conuenit totidem saltem ibi Scholares alere, vt illud perpetuum opus esse queat, succedentibus his in Sacerdotum, & Præceptorum locum, vbi aut morte, aut ægritudine, aut alijs de causis non possent officio suo fungi. Est etiam præter hos necessarius Minister vnus, cum Coadiutoribus quinque, videlicet Ianitore, Sacrista, Coquo, Emptore, & quodam alio, qui eos in omnibus adiuuet. Minimum itaque Collegium viginti constabit ex Nostris. vltra quos prouidendum erit, vnde Corrector, qui de Societate non sit, alatur, ad eos castigandos pueros, qui Scholas frequentabunt, prout illi ab ipsis Præceptoribus præscribetur.

3 Si Collegium quinque Præceptores habeat ad humanas literas, Latinas, Græcas, & Rhetoricam profitendum, substitutos alios duos habeat necesse est: necnon quatuor, quinqueve Sacerdotes, vt præter illos quinque Præcepto-

res ſupradictos, eorum vnus lectionem Caſuum conſcientiæ poſsit profiteri; vt Sacerdotes illius regionis, qui parum erunt in ijs verſati, hac in parte, quæ eis eſt neceſſaria, iuuari poſsint, quo ipſi melius officium ſuum faciant ad Diuinam gloriam. Vbi vero tales vndecim, aut duodecim Magiſtri, ac Sacerdotes conceduntur, totidem ſaltem Scholaſtici inſtituendi erunt ad operis perpetuitatem, vt ſuperius dictum eſt. Miniſter etiam vnus, cum ſex Coadiutoribus. Itaque minimus numerus complebit triginta, extra Correctorem, in ſimilibus Collegijs.

4 Si Collegium præter ſupradicta, Artium liberalium curſus volet ſuſcipere; vltra illum numerum Noſtrorum, viginti addendi erunt, partim Præceptores, partim Diſcipuli; ita vt omnes ſimul conficiant numerum quinquagenarium.

5 Si Societas alicuius Vniuerſitatis, aut generalis ſtudij curam ſuſceptura eſſet, adiungeretque ſupradictis ſcholaſticam Theologiam, & ſacram Scripturam; huiuſmodi onus admittere non debebit, niſi commode prouideatur, vnde ſeptuaginta, aut ijs plures Collegæ poſſint

fint ali; vt superiori numero accedant viginti, partim Præceptores, & partim Discipuli. Et expediret, vt hic numerus adhuc augeretur, quo non tantum opus huiusmodi perpetuo duraret; verum etiam ex eo Collegio insignes aliqui operarij possent excerpi, ad commune bonum in his & illis locis promouendum.

6 In Collegijs, vbi Societas proprias non habet scholas, præter scholasticorum numerum, sunt etiam necessarij Rector, ac Minister: & si magnus numerus inibi esset, adhuc Subminister: Coadiutores vero secundum numerum Collegarum. In huiusmodi vero Collegijs collocari poterunt operarij secundum commoditatem, quam habet Societas, & dispositionem messis in populo.

CANONES TERTIAE *Congregationis generalis auctoritate Quarta recogniti.*

Dec.61. Cong.4.

Dec.29. SACTVS ille, quo is, qui in Societatē admittitur, promittit se post primum annum bona sua distributurum, nec votum est, nec solū propositum; sed promissio simplex illa conditione affecta, scilicet, si is perseuerauerit, & Superior illi iniunxerit. Constitutio vero vt sonat, obseruanda est: praxis autem Constitutionis huius iudicio Præpositi Generalis, qui maius Dei obsequium intuebitur, est relinquenda.

Circa Exam.c.4. §.2. Promissio bona distribuendi

Dec 33. Cong. 1. dec.4. 2 Nullo modo expungendæ sunt Constitutiones, quæ ratione temporum, vel alias ob causas in praxi non sunt: sed potius oportet, vt inuiolatæ permaneāt; vt quales à sanctæ memoriæ R. P. nostro Ignatio acceptæ sunt, tales omnino ad posteros transmittantur.

Circa 1. p. Const. in proœ. decl.§.1. Constitutiones nūquam expungendæ

Dec.26. Can. 3. Cong. 2. 3 Eadem Prouincia, in qua primo capite tertiæ partis Constitutionum, distribuenda esse dicuntur bona Nostrorum, quæ illi Societati dare volunt; intelli-

Circa 3. p. Const. c.1.§.9. Quænam Prouincia in qua sūt bona distribuēda.

telligenda eſt, in qua ſunt ipſa bona, non autem in qua quis Societatem ingreditur, aut verſatur. Sumitur autem prouinciæ nomen more Societatis, prout ſcilicet vni Præpoſito Prouinciali ſubeſt. Quod ſi in eadem Prouincia ſint plura Dominia diuerſis Principibus ſubiecta, diligenter ſeruetur eadem Conſtitutio; vt ſcilicet in transferendis huiuſmodi bonis ex vno Dominio in aliud eiuſdem Prouinciæ, habeatur ratio Regum, Principum, ac aliorum Potentatuum, ne illis cauſa vllius offenſionis detur; ſed ad maiorem ædificationem omnium, & ſpiritualem vtilitatem animarum, & ad Dei gloriam omnia cedant. Præter hæc autem, ſi quæ aliæ difficultates orientur, eas prudentia, & auctoritas P. Generalis ſubmouebit.

Dec.61. 4 Quamquam Noſtris, qui de bonis ſuis diſpoſituri ſunt, liceat pactiones cum ſuis parentibus, & quibuſcumque alijs de legitima parte, & alijs bonis ad ſe pertinentibus inire: admonendi tamen ſunt illi prius, Societatem ipſam ad ea bona nullum ius habere. Sed ne pactiones huiuſmodi fiant, niſi prius Generalis Præpoſitus informetur de conditione diſponentis, & de re tota; & vni-

P.3. c.1. §.9. Diſpoſitio bonorum non inconſulto Generali.

P.6. c.2. §. 12. et in 1.Cōgreg.T.2. Dec.24.

& vniuersa huius rei praxis ex ipsius iudicio exerceatur.

Dec. 60. Cong. 1. Tit. 4. d. 5. 5 Regula illa de separata mensa Superiorum, de qua in prima Congregatione facta fuit mentio, de cetero vim non obtineat. Per hoc tamen non excluditur antiqua illa consuetudo à Patribus Generalibus cum ratione obseruata, tam in sua mensa, quam vt etiam cum alijs ex causa dispensetur, prout in Domino magis expedire existimauerit ipse R. P. Generalis. P. 3. c. 2. §. 3. Mensa separata Superiorum.

Dec. 67. Cong. 2. Can. 7. 6 Collegia, in quibus propria Collegiorum munia non exercentur, vel quia inchoata quidem, sed non plene constituta sunt; vel quia ædificandi necessitas non patitur Nostros legere, nec Scholasticos illic ali; Præpositus Generalis iudicabit, an, & quamdiu ex eleemosynis, vel ex reditibus viuere debeant: & faciet quod in Domino expedire iudicauerit. Circa 4. p. Const. c. 2. §. 2. et 6. In Collegijs inchoatis quomodo viuendum.

Dec. 37. 7 Tam intelligentia, quam praxis illius Constitutionis capitis secundi partis quartæ, §. 6. in qua dicitur, Nec eleemosynas, nec dona vlla admittenda esse in ijs Collegijs, quæ duodecim Scholasticos præter Præceptores, ex proprijs reditibus alere possunt; P. 4. c. 2. §. 6. Eleemosynæ in Collegijs.

ſunt; exigenda eſt ad finem ædificationis: & arbitrio Patris Generalis relinquitur, vt habita ratione huius finis, & Conſtitutionis vſum præſcribat; & eandem interpretetur; & ſi opus eſſet, in ea diſpenſet. P.4.c.14 §. 3.

Dec. 72. 8 R. P. noſter Præpoſitus Generalis commendatum magnopere habeat, vt Præceptores noſtri, qui Ariſtotilem interpretantur, non niſi cum magno delectu interpretes eos legant, qui contra Chriſtiana dogmata impie ſcripſerunt, & maxime ad ea impugnanda, quæ Chriſtianæ veritati aduerſantur: & ita Philoſophiam interpretentur, vt veræ Theologiæ ſcholaſticæ, quam nobis commendant Conſtitutiones, ancillari, & ſubſeruire faciant. Ariſtotelis interpretes. P.4.c.12 §.1. et c. 14.§.1.

Dec.58. 9 Cantus in Eccleſijs Societatis inductus, iuxta declarationem capitis tertij partis ſextæ, ſit deuotus, ſuauis, & ſimplex, non figuratus, aut firmus: & in ijs tantum locis retineatur, vbi per Noſtros, non admiſſis externis, commode exerceri poteſt; & finis ſequitur, quem prędicta Conſtitutio proponit iuxta Canonem vigeſimum quartum Congregationis ſecundæ: locum tamen habeat diſpenſatio, præſertim inter hæreticos, Circa 6. p. Conſt. c.3.§.4. Cantus in noſtris Eccleſijs. Can. 25. Cong. 1.

ticos, & infideles, quoad inductionem, retentionem, modum, & qualitatem cantus, pro arbitrio Præpositi Generalis.

Dec.57. 10 Processiones à Nostris deinceps ne fiant. liberam tamen habeat Præpositus Generalis facultatem dispensandi circa eas retinendas, & instituendas, vbi ad Dei gloriam, & proximorum ædificationem (præsertim vbi vsu receptæ sunt, & maxime inter hæreticos, & vbi conuersioni infidelium opera datur) expedire viderit. Quod si Nostri ad publicas supplicationes procedere cogantur, superpelliceis vtantur: vt sicut in vestitu sequi debemus, ita etiam in huiusmodi processionibus communem honestorum Clericorum habitum sequamur. De loco tamen, & ordine procedendi, statutum est, relinquendum id esse arbitrio, & dispositioni eorum, à quibus Nostri ad processiones vocantur. P.6. c.3. §.4. Processiones.

Dec.62. 11 In singulis Prouincijs seruetur mos antiquus in suffragijs faciendis pro ijs, qui in Prouincia moriuntur: vt scilicet in eo loco, vbi quis decesserit, singuli Sacerdotes tria sacra, & singuli fratres tres coronas; in alijs vero Prouinciæ locis, duo sacra faciant, & duas coronas P.6.c.4. §.3. et 4. Suffragia pro Nostris defunctis.

ronas recitent. Pro alijs vero, qui extra Prouinciam obeunt, ſinguli Sacerdotes cuiuſque Prouinciæ ſemel in quauis hebdomada Miſſæ ſacrificium offerant, & ſinguli fratres vnam coronam orent. Præterea de obitu cuiuſque ſignificetur per vniuerſam Societatem, vt omnes Sacerdotes in Miſsis, vel per Collectam, vel alia ratione; reliqui vero in ſuis precationibus illius animam Deo commendent, pro cuiuſque deuotione.

Dec. 59. 12 Ad Religioſam diſciplinam, & paupertatis rationem pertinet, vt in peregrinationibus & profectionibus, Noſtri, quos ipſorum Superiores id præſtare poſſe iudicauerint, in toto, vel in parte, pedeſtri itinere vtantur: & ob eam cauſam Præpoſitus Generalis eam hac in re moderationem per ſe, & Prouinciales adhibeat, quæ Societatis noſtræ Inſtituto conſentanea ſit: curabitque, vt in equitando ſolius neceſsitatis, ſiue perſonæ, ſiue negotiorum, quam Superiores mittentes iudicabunt, ratio habeatur. Circa 7. p. Conſt. c. 2. l. G. Pedeſtre iter. Circa 8. p. Conſt.

Dec. 31. Can. 11. Cong. 4. 13 Profeſsi trium votorum, ſeu non Profeſsi, cum Rectores vel Miniſtri ſunt, Sacerdotes tamen, Profeſsis quatuor c. 3. l. A. Profeſsi 4. votorũ Rectoribus, &c. ſubſint.

tuor votorum, qui apud illos versantur, seu etiam diuertunt ex itinere, iuxta Regulæ communis præscriptum, præesse possunt, ac debent. Professi autem huiusmodi quatuor votorum ad obedientiam illis præstandam, ac subiectionem, iuxta communem locorum, vbi illi præsunt, ordinem, ac Regulas, teneantur. Neque id aduersatur Declarationi tertij capitis octauæ partis, aut Decreto primæ Congregationis. Quæ cum decernit, ne Professi trium votorum, aut alii non Professi, quatuor votorum Professis præesse posint; de præsidentia in Domibus professis, vel integris Prouincijs, vbi subditos communiter Professos esse quatuor votorum oportet iuxta Constitutiones, intelligendum est.

P.8. c.3. lit. A. et in 1. Cōgreg. c.2. dec. 28.

14 Sardiniæ Procurator sine Congregatione Prouinciali posit venire ad generalem, & ad alia ius habere suffragii, præterquam ad Generalis, & Asistentium electionem. Eligetur autem à Viceprouinciali, & Consultoribus, ac professis quatuor votorum, qui eo in loco, vbi aderit Viceprouincialis, fuerint. Hoc autem intelligatur, quamdiu Sardinia non fiet separata Prouincia.

Dec. 73. in 4. Cōgreg. d. 16.

P.8. c.3. §. 1.

Procuratores Sardiniæ, & Indiarum

Simili

In 2. Cong. Dec. 94. Simili modo ex Lusitania pro India, & Brasilia; ac ex Bætica pro Perù, & noua Hispania Procuratores mitti poterunt; si alij electi nō sufficient ad negotia tractanda, iudicio Cotgregationis Prouincialis Lusitaniæ, & Bæticæ. ad quam etiam pertinebit huiusmodi Procuratores eligere.

Dec 3. 15 Vicarius Generalis, qui post obitum Præpositi extiterit, electo nouo Generali ad Congregationem generalem accedet, & locum inter Prouinciales, iuxta antiquitatem suæ professionis, habebit. P. 8. c. 3. §. 1. Vicarij officio functi locus in Congregatione.

Dec. 68. Congr. 4. Dec. 1. 16 Procurator Generalis, qui Romæ fuerit tempore Congregationis generalis, ad eam deinceps admittatur post Præpositi electionem. Procurator gener. quando ad mittatur in Congr.

Dec. 27. 17 Committitur R. P. Præposito Generali, vt videat, an Domus Professorum in magnis ciuitatibus, quæ Societatem habere desiderant, erigi debeant: & an curandum sit, vt plures huiusmodi Domus Professæ, & pauciora Collegia habeantur. eidemque commendat, vt erigendis eiusmodi Domibus animum applicet: ipsius tamen prudentiæ tempus, & locum, & modum relinquit, quo id effici debeat. Circa. 9. p. Const. c. 3. §17. Domus Professæ erigendæ.

Domus

Dec.63. 18 Domus professæ fundatorem habere possunt, quemadmodum & Collegia. Fundator autem professæ Domus ille censeri debet, qui dat Ecclesiam, necessarijs rebus ad cultum Dei ornatam; pręterea Domum supellectili domestica, & libraria sufficienter instructam. Pro huiusmodi autem Fundatore ea suffragia in ipsa Domo, & Prouincia, in qua Domus erigitur, exhibebuntur, quæ Cōstitutiones quartæ partis capite primo pro Collegiorum Fundatoribus in tota Societate exhiberi præscribunt, excepta candelæ traditione. P.9.c.3. §.17. Fundator Domus Professæ.

19 Si contingat Admonitorem Prępositi Generalis alio mitti, poterit idem Præpositus alium ei substituere, si tantum ad breue tempus sit absuturus. In casu autem mortis, aut diuturnæ absentiæ, eadem in alio substituendo ratio seruetur, quæ in substitutione Asſistentium seruanda est. P.9.c.5. §.2. Admonitoris substitutio.

Dec.66. P.9 c.5. §.3.& in 4.Congr. Can.25.

Dc.19. 20 Non eligantur à Congregatione substituti Asſistentium. P.9.c.5 §.2. Assistentium substituti.

CA-

CANONES QVARTAE Congregationis generalis, auctoritate eiusdem confecti.

Dec. 61. Cong. 4.

Dec. 64. OMNES, qui post biennium probationis vota simplicia Societatis cum promissione ingrediendi eandem Societatem emiserint, siue illi sint Coadiutores temporales, siue Scholastici, eandem per omnia obligationem subeunt: ac proinde vt Apostatæ, si defecerint, iuxta priuilegia Societatis, & literas Apostolicas puniri poterunt. Circa Exam. §. 41. & 42 Votum ingredien di Societatem.

Dec. 63. 2 Gradus Indifferentium, de quibus in Examine capite octauo dicitur, non duret post biennium: sed eo exacto determinentur ad aliquem gradum aliorum, nempe vel Scholastici, vel Coadiutoris temporalis; prout Superior illos aptos esse, & expedire communi bono iudicauerit. Exa. c. 8. Gradus Indifferentium.

Dec. 38. et 59. Cong. 3. Dec 54. 3 Versio Constitutionum à tertia Congregatione generali vsque ad hanc approbata, auctoritate huius quartæ Congregationis, nonnullis locis ab ipsa Congregatione ad veritatem Autogra- Circa 1. p. Const. in proœ. Decl. §. 1 Versio Cõstitutionũ

phi emendatis, confirmatur: & P. Generali committitur, vt secundum huiusmodi correctiones Constitutiones denuo imprimantur; & eiusmodi editio deinceps in vniuersa Societate pro vulgata habeatur.

Dec. 28. et 32. 4 Nulla Domus, vel Collegij dissolutio facienda est sine generali Congregatione, si ad illam differri vlla ratione possit. Quod si necessitas plane cogat, ius suffragij indubitatum habent ad huiusmodi dissolutionem Præpositus Generalis, & omnes Prouinciales. non oportebit tamen suffragium Prouincialium, qui extra Europam sunt, propter nimiam eorum distantiam, exquirere; nisi illius Prouinciæ, in qua esset Domus, vel Collegium, de cuius dissolutione ageretur. Assistentibus vero in hoc casu, sicut & Procuratori Generali, & Secretario Patris Præpositi, ab hac Congregatione ius suffragij datur: & ita eorum, sicut & Prouincialium, sententia exquirenda erit, ac etiam duorum antiquissimorum Professorum cuiusque Prouinciæ: quorum omnium maior pars suffragiorum sufficit ad id statuendum, de quo deliberatur. Ita enim intelligenda est Declaratio capitis secundi partis P. 4. c. 2. §. 3. et lit. A. Collegij, aut Domus dissolutio.

quartæ

quartæ, litera A, cui respondet quod habetur in Bulla Iulij Tertij, anni millesimi quingentesimi quinquagesimi; nimirum cum de dissoluenda Domo, vel Collegio extra Congregationem per transmissas literas agitur.

Dec. 18. Can. 13. Cong. 2. 5 Quamquam optandum valde esset, vt Societas, quoad eius fieri posset, Conuictorum Scholasticorum cura liberaretur; prudentiæ tamen Generalis cõmittitur, vt pro ratione regionum, & personarum expendat, quid in hac re ad maius Dei obsequium, & commune Societatis bonum maxime expediat. P.4. c.3. lit. B. Conuictores.

Dec. 8. 6 Consuetudo orandi in Societate quotidie per horam integram, præter tempus duplicis examinis quotidiani, tanquam pia, & salutaris, ex huius quartæ Congregationis Decreto, omnino retinenda est. P.4. c.4. §. 4. Hora precandi.

Dec. 74. 7 Cum in examinatione promouendorum ad ordines, curã animarum, &c. duplex fieri possit iudicium, vnum de eorum in doctrina ad munus, pro quo examinantur, sufficientia, alterum de vitæ, ac morum probitate, & alijs, quæ eos ex omni parte dignos reddere solent, vt ad huiusmodi munus admittantur; non prohibetur Nostris, quin pos- P.4.c.15 §. 4. Examinatores Sacerdotum externorũ

sint in examinandi munere(si quando illud necesse sit exercere) de doctrinæ sufficientia ferre iudicium: sed interdicitur solum, ne de eorum admisione decernant; cum ad eam vltra doctrinæ sufficientiam, vitæ probitas, ac alia requirantur, de quibus esset Nostris tum difficile, tum etiam odiosum velle iudicare. Posit tamen dispensare R. P. Generalis, vbi hoc vtile, & expediens esse in Domino iudicauerit.

Dec. 13. 8 Quod ad tempus admittendi Nostros ad status Societatis attinet, consideratis difficultatibus, & rationibus in contrarium allatis, Congregatio decreuit, nihil esse innouandum, & hanc rem totam P. Generalis iudicio, ac prudentiæ, iuxta Constitutiones committendam: simulque illi commendauit, vt quod illæ hac de re præscribunt, accurate seruari curet, memor hoc ad Societatis conseruationem vehementer pertinere. Circa 5. p. Const. c. 1. §. 3. Nullum tẽpus certũ admittendi ad gradus. In Exa. c. 4. §. 42. et 3. et c. 1. §. 3.

Dec. 66. 9 Nostri, qui in Domibus habitant, & Collegijs, bis tantum quotannis sua vota renouent, iuxta praxim à tempore Patris nostri Ignatij sanctæ memoriæ seruatam. P. 5. c. 4. lit. H. Bis in anno renouatio votorum.

Dec. 65. p. 10. § 6. 10 Professi trium votorum emittere

re debent post suam professionem vota simplicia, quæ Professi quatuor votorũ post suam professionem emittere solent. Circa 7. p. Const. c. 2. §. 1. Vota simplicia Professorum.

Dec. 27. Cong. 3. Can. 13. 11 Omnes de Societate, etiam Professi, & Coadiutores formati, ad obseruationem omnium Regularum communium Societatis tenentur; nec id repugnat Constitutionibus sextæ partis capite tertio, paragrapho tertio. P. 6. c. 3. §. 3. Omnes subduntur regulis.

Dec. 43. Cong. 2. Can. 28. 12 Posthac ex omnibus Prouincijs singulæ annuæ literæ mittantur Romã; vt ex illis omnibus vna epistola fiat, quæ ad singulas easdem Prouincias mittenda sit: quæ quidem conficietur ab aliquo ex Nostris ad hanc rem perficiendam idoneo, qui sumptibus Prouinciarum in Collegio Romano alatur. Expensæ vero ad exempla annuarum per externos describenda etiam à Prouincijs soluentur. Circa 8. p. Const. c. 1. §. 9. Annuæ literæ.

Dec. 46. 13 Cum Procuratores ex Prouincijs extra Europam, Romam ad Generalem mittuntur, siue electi fuerint à Congregationibus Prouincialibus, siue à suis Prouincialibus, cum suis Consultoribus qui aderunt, & ceteris omnibus præsentibus, qui in Congregatione Prouinciali ius suffragij habent, modo Professi sint quatuor votorum, & ad hoc electi, P. 8. c. 2. lit. B. Procuratorum extra Europam ius in Cõgregatione generali.

In Form. Congr. Prou. §. 14. 25. 26

ius habeant suffragij in electione Generalis. & ita declaratur Decretum nonagesimum quartum secundæ Congregationis, vt illi à suis Prouincijs electi esse intelligantur, quicunque alterutro prædictorum modorum electi fuerint.

Dec. 52. Cong. 1. T.6.d.11 et Cōg.2. d.2.et 4. 14 Asſistentes in quibuſcunque Congregationibus generalibus quacunque ratione cogantur, interſint, & ius suffragij habeant auctoritate huius Congregationis. P.8.c.3. §.1. Aſſiſtentiū ius in Congreg. generali.

Dec. 15. 15 Secretarius Præpositi Generalis, si sit professus quatuor votorum, admittendus est ad Prouincialem Congregationem, cum suffragio actiuo & paſsiuo, quocunque in casu illa cogatur: non item ad Congregationem Procuratorum, qui ex Prouincijs tertio quoque anno in Vrbem ad Generalem mittūtur, nisi fuerit electus Procurator in Cōgregatione prouinciali. Ad Congregationem vero generalem post electionem Præpositi, siue ille Professus sit, siue non, admittendus est, cum iure suffragij ad alia omnia, præterquam ad Aſsistentium electionem. Et informationes tam pro Præposito Generali, quam pro Aſsiſtētibus & Admonitore eligēdis, in quatriduo ab eo, sicut ab alijs, capi poterūt. P.8.c.3. §.1. Secretarius Generalis quādo ad Cōgregationes admittendus.

Præ-

Dec.40. 16 Præter duos electos ad Congregationem generalem, cum eam Vicarius conuocauit, non adducantur Procuratores, nisi Vicario & Assistentibus ad plura suffragia necessarium visum fuerit, ad grauia negotia tractanda post electionem: & tunc ex omnibus Prouincijs eligantur in Congregationibus Prouincialibus vnus, aut duo, ad plura medietate suffragia: [a] qui quidem in Congregatione suffragium actiuum, & passiuum habebunt, iuxta Constitutiones, si vel Coadiutores spirituales formati, vel Professi trium, vel quatuor votorum fuerint, non aliter. P.8.c.3. §.1. De iis qui extra numerum ad Congregationem gen. vocantur.

[a] Cong.2 Dec. 3. P.8.c.3. lit. A. & c.6.lit B.

Dec.42. & 44. Cong.2. Dec 2. 17 Quotiescunque cogenda est Congregatio generalis, fiant semper Congregationes Prouinciales ad eligendos eos, qui comitaturi sunt Prouincialem: & ita seruanda est Constitutio, octauæ partis, capitis tertij, paragraphi primi, non obstante Decreto tertio Congregationis secundæ. P.8.c.3. §.1. Cogendæ semper Cógregationes prouinciales, ante generalem.

Dec.26. 18 Sensus Constitutionis partis octauæ, capite quarto, paragrapho primo, est, vt Præpositus Generalis ante obitum suum Vicarium nominet, qui morientis locum sustineat. Huius vero Constitutionis praxim Congregatio Pa- P.8.c.4. §.1. Vicarium nominare debet Generalis.

tri Nostro Præposito serio commendat; vt scilicet antequam ex hac vita decedat, Vicarium sibi nominet.

Dec.75. Congr.1. Tit.2. Dec.31. & Tit.6. Dec.27. & Con.2. D.106. & Form. Cōg.gen. §.6.& 60

P.8. c.7 §.2. Locus Procuratorũ in Congregatione generali.

19 Procuratores, qui Professi fuerint quatuor votorum, sedeant in Congregatione Generali inter Electores, iuxta ordinem antiquitatis suæ professionis: reliqui vero omnes post Electores hoc ordine sequantur, vt scilicet primo loco sint Professi trium votorum, secundo Coadiutores formati, tertio ceteri omnes iuxta antiquitatem sui gradus in Societate.

Dec.48. 1.Cong. Tit.2. Dec.32.

P.8.c.7. §.3. Quando Definitores eligendi.

20 Definitores in Congregatione generali duobus in casibus eligi possunt, altero quidem, cum rebus agitatis hinc inde in vna, vel pluribus Congregationibus, nihil manifeste in alteram partem constitui videretur, prout in Constitutionibus habetur: altero vero ad celeriorem negotiorum expeditionem, vt citius Congregatio absolui possit. Et quidem in priori casu, ad duas saltem tertias partes suffragiorum, in posteriori vero ad plura medietate suffragia, statui oportet, an Definitores eligendi sint, nec ne. ipsorum autem Definitorum electio, in vtroque casu, ad plura medietate suffragia fieri debet. & ita deinceps

intelligẽdæ, & practicãdæ sunt Constitutiones, & Decreta. Ad Definitores vero posterioris generis pertinet ea definire quæ illis specialiter Congregatio commiserit; & cum ea potestate, quam illis tunc dandam eadem indicauerit.

Dec. 24. 21 Præpositus Generalis, auctoritate sua ordinaria Constitutiones, & Decreta generalia declarare potest. Hæ tamen declarationes non habent vim legis vniuersalis; sed valent tantum ad praxim bonæ gubernationis: cum Congregationis generalis, cuius est leges condere, sit etiam eas hoc modo declarare. Circa 9. p. Const. c. 3. §. 8. Declarationes Generalis sunt ad praxim

Dec. 26. 22 Si quis Prouincialium Europæ moriatur, nullo successore per Generalem nominato, nec ipse Prouincialis moriens aliquem Viceprouincialem designauerit; tunc Præpositus Domus Professæ, vel si plures sint Domus Professæ, antiquissimus Professorum ex earum Præpositis sit Viceprouincialis; donec Generalis prouideat. Quod si nulla in ea Prouincia sit Domus Professa, succedat in Viceprouincialem Rector maximi Collegij, si Professus quatuor votorum sit; aut si ille non fuerit talis Professus, sit antiquissimus similium P. 9. c. 3. §. 14. Prouinciali morienti in Europa, quis successor.

Pro-

Professorum ex ceteris Rectoribus. Si vero contingat nullum quatuor votorum Professum esse Rectorem, sit nihilominus antiquissimus Professus quatuor votorum Prouinciæ tantisper Viceprouincialis, quoad Generalis, aut Vicarius alium nominauerit.

Dec.6. 23 Nominationes Prouincialium, & aliorum Superiorum ordinariorum vbiuis, atque etiam Commissariorum, & Visitatorum extra Europam, non expirent per mortem Generalis, qui eos nominauit; etiam si nondum executioni mandatæ fuerint, cum moritur; sed robur suum obtineant, & omnino executioni mandentur, quousque eius successor aliud statuerit: quamuis in Europa officium & potestas Commissariorum, ac Visitatorum per mortem Præpositi Generalis expiret. Mandata autem, & ordinationes quæcunque, non expirant per obitum Generalis mandantis, & ordinantis; sed robur suum obtinent, & executioni mandari debēt, si ante eius mortem nō fuerint mandata, donec successor eius aliud statuerit; exceptis illis, quibus designantur aliqui ad Professionem admittendi, nisi illa designatio iam scripto missa esset à Generali

P.9.c.3. §. 14. et 15.

Nominationes Superiorũ in obitu Generalis nō expirant.

Can.33. Cong.1.

Commissarij, & Visitatores in Europa expirant.

In officio Vicarij. §. 9.

nerali

nerali ad Prouincialem.

Dec.20. 24 Admonitor Patris Generalis eligi posſit ſiue ex numero Aſsiſtentium, ſiue extra numerū eorundem pro vniuſcuiuſque arbitrio, & conſcientia, dummodo Profeſſus ſit quatuor votorum. [a] Cuius officium vſque ad noui Generalis electionem durat. P.6.c.4. §.4. Admonitor Generalis ex quibus eligendus.

In Cong. 2. d.27.

[a] Cōg.2. dec.51.

Dec.29. 25 Cum Præpoſitus Generalis ob Aſſiſtentis alicuius mortem, vel diuturnam propter graues cauſas abſentiam, alium ſubſtituere voluerit; ſatis erit, ſi id faciat cum approbatione eorum tantum Prouincialium, qui ſunt in Europa, & ſolent intereſſe Congregationibus generalibus. Eadem quoque omnino ratio in Admonitoris ſubſtitutione ſeruanda erit. P.9.c.5. §.2. Aſſiſtentis ſubſtitutio quomodo facienda.

Dec.33. & 37. Cong.2. Can.36. 26 Pater Præpoſitus Generalis poteſt conſtituere pro ſuo arbitrio aliquē, qui ſit & vocetur Vicepræpoſitus Domus Profeſſæ Romanæ, cum ordinaria Præpoſitorum Societatis poteſtate; qui habeat ſuos Conſultores, Admonitorem, & alios officiales, ac particularem domus gubernationem exerceat, & interſit Congregationi prouinciali cum iure ſuffragij, ſiue ſit Profeſſus, ſiue non: quamuis curandum ſit, vt quoad eius P.9.c.6. §.5. V. Præpoſitus Domus Romanæ.

fieri

fieri poterit, sit semper Professus quatuor votorum.

Dec. 37. Cong. 2. Can. 37. 27 Vt Asisistentes officio sibi commisso impensius, ac melius vacare possint, iuxta nonagesimum tertium Decretum secundæ Congregationis, nullus eorum posthac erit Vicepræpositus, aut Minister Domus Professæ Romanæ. P. 9. c. 6. & 10. Nullus Assistens sit V. Præpositus.

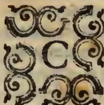

CA-

Dec.83.
5. Cong.

CANONES QVINTAE *Congregationis generalis, auctoritate eiusdem confecti.*

Dec.41.

Ongregatio vehementer omnibus cōmendat exactissimam illius grauissimæ Constitutionis obseruationem, tanquam ad maiorem ædificationem, & paupertatis nostræ synceritatem, ac puritatem retinendam pernecessariam, quæ habetur Exam. cap. 1. §. 3. & P. VI. cap. 11. §. 7. ne pro ministerijs Societatis stipendium, vel eleemosyna vlla in compensationem admitti posit: ac omnino prohibet, ne vllus Superior, ac ne ipse quidem Præpositus Generalis in ea dispenset. Circa Exam. c. 1. §. 3. et circa Cōst. p. 6. c. 2. §. 7. Stipendiū pro ministerijs.

Dec. 16. et 66.

2 Promissio illa ingrediendi Societatem, quæ in formula votorum simplicium Scholasticorum habetur, Votum est peculiare à tribus alijs distinctum, quo quis se obligat ad acceptandum gradum Professorum, vel Coadiutorum formatorum, prout Præposito ad maius Dei obsequium fore videbitur. Exa. c. 1. §. 10. et c. 7. §. 1. P. 5. c. 4. lit. E. et P. 4. c. 3. §. 3. Votū quartum Scholasticorū.

Dec. 68. et 69.

3 Quoniam Societatis ministeria Exa. c. 3. §. 2.

eo

eo maiori cum fructu in communi animarum salute procuranda exercentur, quo Nostri longius absunt ab ijs hominum conditionibus, quæ alijs offendiculo esse possunt: nullus omnino ex ijs, qui Hebræorum, aut Saracenorum genere descendunt, deinceps in Societatem admittatur. Quod si eorum quispiam errore aliquo admissus fuerit, cum primum de hoc impedimento constiterit, quocunque tempore ante professionem detegatur, admonito prius Præposito Generali, & expectato eius responso, dimittatur. De qua re omnes ante admissionem perspicue admonendi erunt. Hoc autem Decretum indispensabilis impedimenti vim obtineat, ita vt nullus omnino Superior, ac ne ipse quidem Præpositus Generalis in eo dispensare possit.

Hebræi, & Saraceni à Societate excluduntur.

Dec. 29. 4 Nemo deinceps iure Maioratus gaudens in Hispania, nisi habita facultate R.P. Præpositi Generalis, in Societatem recipiatur: & is sit ijs donis ornatus, vt spem magnam præbeat, se post biennium probationis fore talem, qualem nostræ Constitutiones requirunt, vt ad professionem trium votorum admitti queat. Ad professionem autem intel-

Exa. c. 4. §. 2. Maioratus.

intelligatur admittendus, nisi qualitas Maioratus eiusmodi fuerit, vt promotio ad sacrum Ordinem firmitati illius abdicationis satis sit. tunc enim non professio, sed ordinatio procuranda erit.

Dec. 30. 5 Nostri, qui ante ingressum in Societatem Ecclesiastica beneficia quæcunque obtinent, finito probationis biennio, priusquam vota simplicia Scholasticorum emittant, omnino resignent, non obstante Canone 1. primæ Congregationis. Exa. c. 4. §. 5. Quãdo Ecclesiastica beneficia resignãda

Dec. 17. et 66. 6 Loca quædam Constitutionum circa nostros dimittendos, quæ videntur inter se pugnare, hac ratione sunt interpretanda & concilianda; vt caput VII. Exam. §. 2. non loquatur de omnibus, sed de eo, qui habet maiorem propensionem ad studia, quam par est, iuxta Dec. LXXVIII. quartæ Congreg. Locus autem P. II. c. II, B. intelligatur de eo, qui in ægritudinem incidit in quocunque obsequio Societatis, postquam emisit vota biennio exacto. is enim dimitti non potest, nisi ipse contentus esset. Nam si hoc accidat in Nouitiatu, dimitti posset, ex §. 3. eiusdem cap. II. etiamsi in ordinarijs laboribus Societatis in morbum incidisset. Constitutio autem P. IV. Exa. c. 7. §. 2. et p. 2. §. 2. lit. B. p. 4. c. 6. §. 15. lit. N. Loca Cõstitutionũ conciliata circa dimissionẽ.

c. VI.

cap.vi.§.15.N. sic intelligatur, vt qui in Scholasticum admissus fuisset, si emissis votis post biennium, inueniatur ineptus ad studia, & ad alia domestica ministeria, possit in rigore è Societate dimitti: quia adhuc in probatione est ad vlteriores gradus, eoque magis si illa inutilitas esset cum aliqua culpa voluntatis coniuncta. ex æquitate tamen, si nulla sit culpa, consulatur Præpositus Generalis, vt dicit Constitutio.

Dec. 21. 66. et 75. 7 Verba illa Const. P. III. c. I. §. 7. *Doceantur omnes, quod nulla re tanquam propria vti debent*, sic intelligenda sunt, vt qui vtitur rebus suis, quacunque ratione illis vtatur tanquam proprijs, vel post emissa tria vota substantialia ea distribuit, vel ijs se abdicat sine Superioris facultate, faciat contra votum paupertatis. P.3. c.1. §. 7. Proprietas.

Dec. 36. et 87. 8 Nullum Collegium deinceps admittatur, in quo literæ humaniores doceantur, nisi ea fundatione dotatum sit, vt triginta saltem ex Nostris in eo ali possint. Quod si præterea tres Philosophiæ cursus addi Fundatores velint, eiusmodi sit, vt ex proprijs reditibus saltem sexaginta sustentari queant. Vbi vero Societas alicuius Vniuersitatis, P.4. c.2. et 7. §. 1. lit. B. Ratio acceptandorum Collegiorum.

aut

aut generalis studij curam susciperet, ac supradictis Scholasticam Theologiam, & sacram Scripturam adiungeret, ita commode prospectum esse debebit, vt ad minimum centum è Nostris nutrire valeat, vt plenius in formula explicatur. Excipiuntur tamen Indicæ, & Transalpinæ regiones, de quibus nihil certi præscriptum fuit. Et nihilominus circa multiplicationem Collegiorum Congregatio commendat R. P. Præposito, quod Dec. xi. secundæ Congreg. & xxx. tertiæ Cong. generalis continetur.

Dec. 55. et 72. 9 Sequantur nostri Doctores in scholastica Theologia doctrinam D. Thomæ, iuxta praxim in libro De Ratione studiorum ponendam, & à P. Præposito Generali explicandam. Neque deinceps ad Cathedras Theologicas promoueantur, nisi qui D. Thomæ doctrinæ bene affecti fuerint: ab ea vero alieni, à docendi munere repellantur. P. 4. c. 14 §. 1. Doctrina S. Thomæ sequenda.

Dec. 23. 24. et 80. 10 Nullo casu exerceri liceat facultatem dispensandi in contrahendo biennij spatio ad hoc, vt quispiam ante expletum biennium censeatur verus Religiosus, & Scholasticus approbatus per emissa vota simplicia Scholasticorum Societatis. Nec hoc repugnat Declara- P. 5. c. 1. lit. C. Biennium non contrahẽdum

tioni Constit. P.v. cap. 1. C. quandoquidem, vt facultas illa dispensandi, quæ in ea concessa est, possit aliquando effectum habere; satis est, si exerceatur in contrahendo tempore biennij ad professionem in casu aliquo emittendam.

Dec. 50. 11 Cum nullum in Constitutionibus certum tempus promouendi Nostros ad gradus Societatis fixos præfixum sit, aut etiam illis integris præfigi possit; cum ex illis nihil aliud habeatur, quam præscribi ea, quæ promotionem ad illos gradus præcedere oporteat; terminum vero ad illos promouendi nullum alium esse, quam sufficientiam promouendorum, pro qualitate eiusdem gradus, in Christianæ vitæ puritate, ac selecta doctrina satis cognitam, & diuturnis, ac diligentissimis probationibus exploratam, cum omnium ædificatione, & satisfactione: ac denique non nisi cum Societati, vel eius Præposito Generali (in cuius manu proprij cuiusque gradus iudicium nostri forma Instituti, & Apostolicæ Constitutiones esse voluerunt) fuerit ab eis plene satisfactum: Congregatio inhærens Dec. XIII. quartæ Congregationis, quod denuo confirmat, statuit nullum certum tempus prædictis

P. 5. c. 2. §. 1. Exa. c. 1. §. 8. et 12. et c. 4. §. 16. et 41. et P. 10. §. 7. Professionis nullũ certum tempus.

gradi

gradibus conferendis præfiniendum esse, aut quicquam in Constitutionibus in hac parte innouandum: cum & nostri Instituti substantialibus hoc plane repugnet, & grauissima ad illud labefactandum incommoda ex eiusmodi determinatione necessario secutura essent.

Dec.63. et 101. 12 Vt ab omni specie mali abstineatur; & querelis etiam ex falsis suspicionibus prouenientibus, quoad fieri poterit, occurratur; præcipitur Nostris omnibus in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna inhabilitatis ad quæuis officia, & dignitates, seu prælationes, vocisque tam actiuæ quam passiuæ priuationis, ne quispiam publicis, & sęcularibus Principum negotijs, quæ ad rationem status (vt vocant) pertinent, vlla ratione se immiscere; nec etiam quantumuis per quoscunque requisitus, aut rogatus, eiusmodi res politicas tractandi curam suscipere audeat, vel præsumat. Idque serio commendatur Superioribus, ne permittant Nostros ijs rebus vllo modo implicari: & si quos ad eas propensos animaduerterent, eos loco mutandos quamprimum procurent, si alicubi sit occasio, vel periculum se eiusmodi implicationibus irretiendi. P.6.c.3. §.7. Interdicitur rerum politicarũ tractatio.

Dec. 64. et 102. 13 Diligentiſſime cauendum eſt, ne Noſtri cum detrimento ſpiritualis boni, & religioſæ diſciplinæ, ſeſe in familiaritatem Principum inſinuent: nec alijs negotijs ſæcularibus, licet rerum particularium, ad conſanguineos, amicos, vel quoſuis alios pertinentibus occupentur (niſi forte interdum iudicio Superiorum caritas aliud ſuaderet) vt à negotijs huiuſmodi tanquam à nobis alienis abſtinentes, intra noſtri Inſtituti limites proximos noſtros iuuare conemur. Quapropter Congregatio accurate cōmendat R. P. Generali, vt pro ſua prudentia ea remedia adhibeat, quæ Noſtros iuuent, vt ſecundum noſtri Inſtituti rationem cum Principibus viris agant: & in hoc errantes Noſtros, præſertim ſi Superiores ſint; necnon & qui per negotiationes, & interceſsiones externorum aliquid à Superioribus obtinere procurant, ijs pœnis corrigat, quas ad delinquentium emendationem, & aliorum exemplum in Domino conuenire iudicauerit. P.6. c.3. §.7. Familiaritas principum, & ſæcularia negotia. P.7. c.2. K.

Dec. 61. 14 Cum Miſſiones ex præcipuis noſtræ Societatis functionibus ſint, & Profeſſorum propriæ, Congregatio obnixe R. P. Præpoſito Generali commendat P.7. c.1. 1. et 3. et P.4. in procem. lit. A.

exe-

executionem, & praxim saluberrimi huius ministerij ad ædificationem, & fructum animarum maiori cum diligentia posthac in Societate exerceri, & vt apti & selecti mittantur operarij. Missiones commendantur.

Dec. 44. 15 Prouincialibus Congregationibus nulla alia potestas concedenda est, præter eam, quam habent in formula Congregationis Prouincialis, in quarta Congregatione generali confecta, & approbata. P. 8. c. 3. §. 1. & c. 5. §. 3. Quæ potestas Congregationis Prouincialis.

Dec. 51. 76. & 103 16 Decreuit Congregatio numerum congregandorum in Congregatione Prouinciali hoc modo contrahendum esse, vt pro eligendo Procuratore conuenturi, quadragesimum numerum non excedant; nec quinquagenarium, quando ad Conuentum generalem conuocatur Prouincialis Congregatio. Et in vtroque casu duæ tertiæ congregatorum partes sint Professi: ita vt præter Prouincialem, & Superiores omnes Locales, & Procuratorem Prouinciæ, vel maximi Collegij, conueniant tot Professi antiquiores illius Prouinciæ, quot ad præfixum numerum explendū sufficiant. Quod si contigerit numerum Superiorum, qui professi non sint, ita excrescere, vt tertiam suffragiorum partem su- P. 8. c. 3. Numerus Congregādorū contractus.

 perent,

perent, tunc tot Professi addantur, seruato antiquitatis ordine, quousque duas tertias partes, vt dictum est, conficiant, etiamsi hoc modo præfixus numerus excederetur. Rectores tamen Seminariorum quorumcunque in Congregatione locum non habeant.

Dec. 60. et 74. 17 Substantialia nostri Instituti ea in primis sunt, quæ in formula, seu regula Societatis, Iulio III. Summo Pontifici proposita, & ab eo alijsque eius successoribus confirmata continentur. Deinde ea, sine quibus illa, aut nullo modo, aut vix constare possunt; cuiusmodi sunt esse aliqua impedimenta essentialia in admittendo: Non esse necessarium, vt in dimittendis forma iudicialis seruetur: Reddendam esse Superiori conscientiæ rationem: Contentum esse debere vnumquemque, vt omnia, quæ in eo notata fuerint, per quemuis, qui extra confessionem ea acceperit, Superioribus manifestentur: Paratos esse debere omnes, vt se inuicem manifestent debito cum amore & caritate. Et alia similia. P.8.c.7. et 1.Cógregat. Tit.2. Dec. 2. et 2.Cóngreg.d.9 in For. Cóg.Gener.§.66 et 68. Substãtialia nostri Instituti.

Dec.34. 18 Quod in Can. XXXII. primæ Cong. statuitur, non licere Generali Præposito mutare Officiales, qui ab ipso creantur, vsque ad dissolutionem Congregationis; P.9. c.3. §.3. 14. et 15. Officialiũ mutatio tempore Congregationis.

nis; abſolute de omni Congregatione generali, quibuſcunque in caſibus congregata, intelligendum eſt.

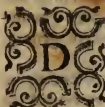
Dec. 27. 19 Aſſiſtentes Præpoſiti Generalis ſuffragium habeant deciſiuum in ijs omnibus, in quibus illud habent Prouinciales extra Congregationem generalem. P. 9. c. 5. §. 3. et c. 6. §. 10. Aſsiſtentiū votum deciſiuum ſicut Prouincialiū.

Dec. 70. 20 In virtute ſanctæ obedientiæ præcipitur omnibus, qui reſciuerint, aut deprehenderint quoſcunque machinari aliquid, aut machinatos fuiſſe contra Inſtitutum Societatis, vt quam primum poterunt, Præpoſito Generali tam auctores, quam vere complices fideliter deferant, vt ille pro ſuo officio, & Congregationis generalis voluntate, eos debitis pœnis afficiat, & à Societate dimittat. Par. 10. Conſt. Reuelandi machinantes cõtra Inſtitutum.

CANONES SEXTAE *Congregationis generalis auctoritate eiusdem confecti.*

Dec. 68. Cong. 6.

Dec. 14. ECRETVM Quintæ Congregationis generalis septuagesimum contra Societatis perturbatores, nuper à Sanctiss. D. N. Paulo V. confirmatum, non modo ab hac Congregatione probatur, ac renouatur; verum etiam ita extenditur, vt Nostros complectatur omnes, qui cuiuslibet siue de Societate, siue externi opera vtantur ad eiusdem Societatis pacem perturbandam. Ad hęc omnibus Prouincialibus præcipitur in virtute sanctę obedientiæ, vt in huiusmodi homines inquirant, reosque certi criminis ad Generalem Præpositum deferant, denique operam, vt Societas intelligat, ipsos non minus strenuè, quàm fideliter suo ea in re munere fungi. Contra perturbatores.

Dec. 24. 2 De Constitutionibus immutandis si quando in Congregatione generali agendum esset, pro eo quanti illas facere par est, quæ tot lacrymis, tamque assiduis orationibus à B. P. N. sunt conditæ, Quæ suffragia ad immutandas Cõstitutiones.

ditæ, tractare deinceps minimè liceat, nisi prius plura quàm media suffragiorum pars, ea de re agendum decernat. non obstante Decreto 11. primæ Congregationis generalis, tit. 11. & Congregationis secundæ Decreto IX. & X. Ipsum verò Decretum nequaquam conficietur, nisi ex tribus eorundem suffragiorum partibus duæ minimùm conuenerint.

Dec.25. 3 Si quis in Congregatione Prouinciali aliquid fortasse proposuerit tractandum, quod vel apertè substantialibus Instituti aduersum sit; vel certe dubium, vtrum ijs aliquo modo repugnet; si etiam vbi audiuerit, id quod proponitur, Instituto planè esse contrarium, aut dubium an sit videri, iuxta formulam Congregationis prouincialis §. 39. adhuc vrgeat, vt ea de re agatur; in eum Præpositi Generalis iudicio animaduertendum erit. De contra substantialia proponentibus.

Dec.26. 4 Nulla Prouincialis Congregatio de tollendis, aut immutandis Constitutionibus, vel Congregationum generalium Decretis, generali Congregationi agendum proponat, nisi aut omnibus, qui eidem Congregationi prouinciali intersunt, aut ex tribus partibus duabus Quomodo Generali Congregationi proponendū.

saltem

ſaltem viſum fuerit proponendum. Si autem hac ratione conſenſerint ſuffragia de huiuſmodi aliquo eſſe tractandum, nequaquam poſtulabitur, vt Conſtitutiones vel Decreta tollantur, immutenturve: ſed ſolùm adferentur incommoda, quæ vel ſecuta ex eorum obſeruatione, vel ſecutura videantur; ad eaque vitanda, à Congregatione generali remedium ſimpliciter quæretur.

Dec.30. 5 Cùm magnus ex Iuniorum à reliquis ſegregatione in ijs Prouincijs fructus conſtet, in quibus ea fieri cœpta eſt, tum ad ſpiritus primitias ac feruorem, quem initio hauſerunt, conſeruandum; tum ad eos, quales Inſtitutum noſtrum poſtulat, effingendos; ſegregatio eadem huius auctoritate Congregationis approbatur, & confirmatur. Commendatur præterea Prouincialibus, vt tam vtile Iuniorum ſeorſim à cæteris habitandi, viuendique inſtitutum, ſicubi fortè nondum cœpiſſet, inuehi, atque obſeruari curent, tum in Seminarijs maximè, illiſque in Collegijs, in quibus numerus eorum maior eſt; tum verò etiam in alijs, vbi commodè fieri poſſe iudicauerint. Atque ad huius rei

De Iuniorum ſegregatione.

rei feliciorem, facilioremque progressum Generali Præposito commendatur, vt Instructionem aliquam conficiat.

Dec. 35. 6 Etsi ad tollendos omnes scrupulos de Collegijs, in quibus nostrorum Studentium Seminaria non sunt, retinendis, satis esse poterat perpetua, atque ab ipso B. Fundatoris tempore ad hanc vsque diem continuata eorundem tum instituendorum, tum retinendorum consuetudo, optima legum interpres: nihilominus tamen, cum Societas ex communicatione Priuilegij, à fel. record. Iulio II. Ordini Prædicatorum concessi, atque ex proprio Priuilegio fel. record. Iulij III. quæ in Instituto, eiusque formula dubia sunt, declarare possit; ne vllus in posterum rem eiusmodi in controuersiam vocet, declarat in præsentia Congregatio, non solum Collegia, vbi Seminaria Nostrorum sunt, sed etiam alia, in quibus literarum studia tractantur, atque vbi scholæ ad proximorum vtilitatem apertæ sunt, Societatis Constitutionibus, Institutoque esse consentanea. Et Professos atque Coadiutores formatos (de quibus maior esse poterat dubitatio; nam de ceteris scrupuli nihil subest) qui eiusmodi Collegijs,

De Collegiis quæ Seminaria non habent.

De professorum in Collegiis habitatione.

legijs, etiam vt operarij, necessarij aut vtiles sunt, in eis sustentari posse: neque propterea fieri, vt Societas Professa ex Collegiorum reditibus (quod Domibus tantum Professis interdictum est) iuuetur. Curandum tamen omnino, vt Collegia inchoata perficiantur, quo vel nostri Scholastici ibi aliquot ali; vel, si commodius Societati fuerit, in aliquibus Seminarijs ex illorum cōtributione sustentari, vel alia ratione huic negotio prospici possit, vt R. P. Præposito Generali ad maius Dei obsequium, Societatis vtilitatem, & commune Ecclesiæ bonum expedire visum fuerit.

Dec.38. 7 Instructio pro Confessarijs Principum, à P. N. Generali confecta, huius auctoritate Congregationis approbatur & confirmatur. Vt autem illi integre suum obeant munus, vtque nullum in Societatis ministerijs paupertatis nostræ puritas detrimentum patiatur; statuitur, Nostris, eo maximè nomine, quod cum Principibus ac viris primarijs agunt, vel eorum Confessarij sunt, ab ijs quicquam ad proprium vsum, dispositionemque accipere minime licere; neque Superiores ad eam rem facultatem concedere posse: eosque à quibus huius-

Instructio pro Cōfessarijs Principum cōfirmatur.

huiusmodi aliquid procuratum constiterit, esse puniendos. Idem Congregatio de alijs Confessarijs, de Concionatoribus, Præceptoribus, & similibus erga pœnitentes, deuotos, consanguineos, & amicos intelligi, maximeque, ab ijs obseruari voluit, qui in Missionibus versantur. Quod si sponte ab aliquo quid offeratur, aut alicui ex Nostris mittatur; id iuxta Regulas, in communem vsum accipi, ac dispensari par est. Superiorum deinde prudentiæ erit videre, quid in casibus particularibus sit faciendum: ac si qua in re dubium incidat, ad R. P. Generalem referri oportebit.

Dec. 46. 8 Ante votorum renouationem vacatio per triduum instituatur. ea huiusmodi erit, vt cessent ab omnibus occupationibus, qui ea renouaturi sunt, etiã literarijs, præterquam à consuetis lectionibus, vbi eæ habentur. exercebunt autem se eo tempore in rebus spiritualibus iuxta instructionem, quam vt confici curet, Congregatio R. P. Generali commendat. Triduana recollectio.

Dec. 46. 9 Nostri omnes quotannis continenti octo vel decem dierum spatio spiritualibus exercitijs vacent. Porro il- Quotannis exercitia singuli obibũt.

lorum

lorum vſus ſummopere Noſtris à Congregatione commendatur; præcipuè vero Superioribus: qui non modo ceteros ſuo exemplo præibunt, ſed omnibus ſuperatis difficultatibus, tempus ſingulis commodum attribuent, quo cum fructu peragantur.

Dec.49. 10 Cum obſeruatio Regularum IX. & X. Summarij, ex cap. IV. Exam. §.8. deſumptarum, ad diſciplinam religioſam conſeruandam maxime conducat, Congregatio hæc circa illas declarat. Declaratio Regul. Sum.9. & 10.

§. 1. Licitum eſſe omnibus Noſtris manifeſtare Superiori, vt patri, quodcunque delictum alterius, ſiue leue, ſiue graue: & hunc eſſe ſenſum Regulæ, cum ex illis verbis cap. I V. Exam. conſtet, Noſtros cedere cuicunquè iuri famæ, quòd huic manifeſtationi obſtare poſſet; & facultatem facere omnibus deferendi ad Superiores quęcunque de illis notata fuerint. Licet manifeſtare Superiori, vt patri quodcunque delictum.

§. 2. Verba autem illa Regulæ, *Per quemuis, qui extra confeſsionem ea acceperit*, intelligi de illis, quæ ab aliquo alio notata, & obſeruata fuerint: non autem de ijs, quæ ipſimet ſecreto, & conſilij petendi gratia, vt dirigantur, vel iuuuentur, alteri communicauerint. Quomodo defectus manifeſtandi.

§. 3. Nec

§. 3. Nec opus esse Nostros expectare, vt rogentur à Superioribus, vt ea manifestent, cum verba illa *præsertim vbi à Superiore fuerit ita præscriptum*, satis declarent, debere eos esse paratos ad hanc manifestationem, non expectato Superioris præscripto. Quādo Superiori aperiendi.

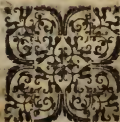
§. 4. In delictis vero, quæ vergunt in detrimentum boni communis, aut damnum imminens tertiæ personæ, (qualia sunt infectiua aliorum, & nociua bono Religionis, vt sunt lapsus carnis cum complice, seminatio discordiarum inter fratres, furtum, impugnatio, vel machinatio contra Institutum, vel Superiores, præsertim Generalem; detrahendi, vel susurrandi consuetudo, & similia) non solum posse, sed etiam teneri quemque ea manifestare Superiori, vt patri, vt prouideat secreto, & prudenter tam bono Subditi, quam Religionis. Ad quæ aperienda teneantur

§. 5. Quando autem prudenter iudicaretur, non posse adhiberi sufficiens remedium, quo prouideatur bono communi, vel tertiæ personæ, nisi assumatur in ea re officium Iudicis; tunc tenebitur subditus ad denunciationem iudicialem Superiori faciendam. Quomodo autem Quando opus erit iudiciali denunciatione.

ea in re se gerere debeat Superior, dicetur in Instructione.

§. 6. Hæc quæ sancita sunt à Congregatione circa Regulam nonam & decimam Summarij, Nouitijs ostendantur, ijsdemque declarentur, iuxta Regulam decimam quintam Magistri Nouitiorum, inter alia, quæ ipsis paulatim explicantur.

Nouitijs declarentur.

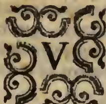

CA-

CANONES SEPTIMAE

Dec. 130 Cong. 7.

Congregationis auctoritate eiusdem confecti, & recogniti.

Dec. 65. 1 Igesimus septimus dies Septembris, Diuis Cosmæ, & Damiano sacer in memoriam natæ, confirmatæque tunc primum Societatis, ea à Nostris veneratione colendus erit, vt Patres sacra omnia eo die peragenda, reliquique Rosarium, aliasque preces, ac communionem sacram Deo pro tam felicibus initijs, prosperisque successibus offerant. Dies Confirmationis Societatis.

Dec. 23. 2 In priuilegio B. P. Nostri ieiunium per vniuersam Societatem seruetur. Ieiunium in peruigilio. B. P. Ignatij.

Dec 37. 3 Nemo localium Superiorum, Prouincialium, aut Visitatorum etiam, Sanctorum Reliquias, Domibus, Collegijsque applicatas quacunque ex causa, Nostris, aut externis largiatur, aut sibi vsurpet. Si quis aliud fecisse deprehensus fuerit, iudicio Patris Nostri pro rei grauitate puniatur. Reliquiæ.

Dec. 34. §. 4. 4 In annua recollectione, quæ ab omnibus fieri debet, ab omni occupa- Exercitia spiritualia

tionum genere abstineant: caueantque, Superiores, ne vel ipsi, vel alij, eo tempore vllis negotijs, ac ne confessionibus quidem excipiendis, aut habendis concionibus occupentur.

Dec. eod. §. 3. 5 Ante nocturnum conscientiæ examen integer supersit quadrans, qui lectioni spiritualis libri, præparationique ad matutinam meditationem ab omnibus impendatur. Quadrans ante examen.

Dec. eod. §. 2. 6 Nemo orationis, aut examinis tempore ad portam, aut Ecclesiam, sine expressa Superioris facultate euocetur, nisi solennioribus diebus, quibus Confessionibus in templo vacatur. Omnes vero orationis tempore, quantum negotiorum magnitudo patietur, ab omnibus se occupationibus expediant, & tempore ad orationem se recipiant. Nemo ad ianuā tempore examinis.

Dec. eod. §. 1. 7 In singulis Domibus designandus vir fidus, qui orationis tempore omnes visitet, etiam illos, quibus quiescendi tempus à Superioribus prorogatur: nullius autē voluntati prorogatio hæc permittenda erit, sed certum omnibus surgendi, orandique tempus statuendum; ijs etiam, qui domesticis occupationibus orationis tempore distinentur (quales sunt Coquus, Ianitor, Æditiuus, simi- Visitatores in oratione.

lesque)

lesque) certa meditationis hora assignetur, certusque à quo id temporis visitentur.

Dec. 45. 8 Feria quarta post decantatas tenebras, vsque in feriam sextam hebdomadæ sanctæ inclusiue, in Dominicæ Passionis venerationem, ab omni recreatione abstinendum erit. Cessatio recreationis.

Dec. 9. 9 Vbi primum certi aliquid de Generalis morte per Prouincias constiterit, officium pro Defunctis, sacrumque in singulis domicilijs solenne, consueto Societatis, locique more cantandum, vel dicendum: sacrumque eodem etiam die præter ea quæ à Vicario indicta, à reliquis faciendum; cenotaphio pro religiosa Societatis modestia in templo excitato. Exequiæ in obitu Generalis

Dec. 85. 10 Demortui Generalis Ordinationes, responsa ad Prouincias, priuilegia, particulares concessiones, eiusque generis alia, eamdem vim habent, quam viuó Generale habebant, donec à successore reuocentur. Ordinationes, & concessiones Generalis.

Dec. 47. 11 Qui Superiorum munus obeunt, maxime vero Prouincialium, tenebuntur vt primum illis commodum fuerit, subditos præsentes, & coram monere, vt priuilegia, & facultates à prædecessori- Facultates à Superioribus concessæ.

bus concessas aperiant: vt illas ipsi vel confirment, vel abrogent, prout in Domino expedire iudicauerint. Vsque ad quam denunciationem facultates omnes in suo robore manebũt. qua peracta si subditi illas non aperiant, pro abrogatis de facto habendæ erunt. Facultates etiam à Visitatoribus concessas tenebitur quisque Prouincialibus rogantibus aperire. has tamen illi, nisi Generali admonito, reuocare non poterunt.

Dec. 61. 12 Si quis annuos perpetuos reditus, aut stabilia quæcunque bona Collegio donaret, aut legaret, cum onere partem aliquam prouentuum illorum annue in perpetuum professæ Domui numerandi; nullo modo prouentus hi perpetui à professa Domo admittẽdi essent, quod ea res cum peculiari paupertatis Professorum voto, illiusque puritate pugnare, ianuamque laxandæ paupertati aperire videatur. Annui reditus pro Domibus professis.

Dec. 57. 13 Inter negotia ad rationem status pertinentia quibus miscere se Nostri Canone XII. Congregationis V. generalis sub præcepto prohibentur, iuxta explicationem R. P. Claudij numerari non debent, quæ pertinent ad solã conscientiam, directionemque Principum, qui consi- Negotia ad rationem status pertinentia.

consilium à Nostris petunt: sed illa omnia, quæ à spirituali instructione diuersa sunt: qualia sunt, quæ ad Principum inter se fœdera, vel ad regnorum iura, & successiones pertinent, vel ad bella tam ciuilia quam externa. Ac si quis publicis harum, similiumque rerum consilijs interesset, aut tractandis ijs operam re ipsa impenderet, contra XII. Canonem Cong. V. fecisse censendus esset.

Dec.38. 14 Nulli Patrum quacunque ex causa, certus, stabilisque Coadiutor concedatur: sed quandocunque contigerit, aliquem alicuius opera egere, talem Superiores, pro negotiorum, temporumque, ac occurrentium necessitatum varietate, e domesticis assignent, quem ad id muneris commodissimum iudicauerint: ita vt nec ad egrediendum quidem domo idem semper tribuatur. Visitatoribus tamen, & Prouincialibus stabilis Coadiutor negandus non erit. Nulli certus socius.

Dec.42. 15 Omnes vi quarti voti in Congregatione Quinta explicati, Præposito Generali certum gradū imponenti obedire tenentur. rationes tamen, quas consueto Societatis more quilibet proponere volet, scripto proponendæ in posterum erunt. quibus examinatis si in- Gradus acceptatio quando obligat.

ſententia Generalis perſeuerauerit, certumque abſolute gradum ſtatuerit, licet non addat obedientiæ præceptum, tenebitur talis imperatum gradum ſuſcipere, vt ſi non fuerit obſequutus, cenſendus ſit in malo ſtatu eſſe, & à Sacramentorum vſu, ac adminiſtratione repellẽdus.

Dec.30. 16 In eos, qui in conſultationibus, examinibus ad ſtudia, & profeſſionem, in informationibus ad gradus, & gubernationem; in Congregationibus tam prouincialibus, quam generalibus peracta euulgant, diligenter inquirant Superiores, repertoſque pro rei grauitate, culpæque magnitudine, pro arbitrio ſuo puniant, etiam vſque ad muneris Conſultorum, aliorumque non inferiorum priuationem. Euulgatores rerum ſecretarũ.

Dec.24. 17 §. 1. Omni omnino bonorum adminiſtratione, vt primum Nouitiatum ingreſsi fuerint Noſtri, ſe exuant. quorum adminiſtratio, ei Prouincialis iudicio committenda, qui maiori eam fide tractaturus videbitur.

§. 2. Quo tempore nihil Noſtri ex annuis ſuorum cenſibus, ſola voluntate ſua, in proprios, in Noſtrorum, in Collegiorum vſus conuertere poterunt. ad pias tamen cauſas, locaque, per modum

elee-

elemosynæ, Prouinciale annuente, quædam è prouentibus annuis donare non vetantur.

§. 3. Bonorum vero quorumcunque dominio, siue realium, siue personalium, eorumque siue perpetuorum, siue vitalitiorum, quando per ætatem, patriasq. licebit leges, iurique etiam successionis omni, cum id P. N. imperauerit, exuere se Nostri teneantur.

Bonorum distributio.

§. 4. Pensionibus tamen Ecclesiasticis, similibus generum horum, cum ita personalia sint, vt super Nostrorum personis constituantur, abdicare se in solidum Nostros non expedit: Patris tamen Nostri iudicio annua illorum distributio committenda, nullaque talium administratio possessoribus permittenda.

§. 5. Quadriennio tamen à Societatis ingressu, bonorum Nostris possessio conceditur. quam nulli, præterquam Generali, idque in grauibus causis prorogare liceat. cuius prorogationis tempore, nihil ex annuis prouentibus possessionibus illorum accrescet, sed in pias causas annui hi fructus Prouincialis iudicio impendentur.

§. 6. Si ante quadriennij expletionẽ, perfectionis studio, abdicare se quis in

ſolidum bonis in Noſtrorum vſum voluerit;ſolius Patris Noſtri iudicio abdicatio talis permittitur. quod ſi id temporis ad pias externorum cauſas proprietate,aut annuis prouentibus exuere ſe vellet, impediendus non erit.

Dec. 19. 18 §. 1. Nemo Noſtrorum ex quacunque propinquorum, aliorumve cauſa, tribunalibus ſe ſiſtat, liteſue dirigat, aut proſequatur; curam adminiſtrandi illorum bona ſuſcipiat;ad Eccleſiaſticas, aut ſæculares dignitates, muniaue promoueat, ſine expreſſa Generalis Præpoſiti facultate, quam illi ſoli Congregatio voluit reſeruatam. Tribunalia.

§. 2. In alijs pijs propinquorum, benefactorum Societatis, pauperum, ſimilium ve commendationibus, nihil ſine Superioris loci facultate tentandũ erit. qui in rebus alicuius momẽti,de ijs quæ moram non patiebantur à ſe conceſſis certiorem Prouincialem faciet:in ijs autem quæ morã patientur,pro impetranda facultate referet ad Prouincialem. qui & ipſe, ſi tantam res moram ferant, in grauioribus ad Generalem decurret: ſi acceleratione opus erit, permittere rem poterit: permiſſionis tamen cauſam, remque ipſam Generali prima da- Pia negotia:

ta opportunitate indicabit.

Dec.27. 19 §. 1. Licet peculiari præcepto sub mortali obligante, aut grauioribus censuris, ne Nostrorum quisquam apud Superiores externorum sibi patrocinia, aut intercessiones paret, non visum fuerit in præsentiarum inhibere; pro delicti tamen qualitate grauiter à Superioribus tales puniendi; vt à re prætensa, atque certum etiam tempus ab omni in Societate digniore munere obeundo, vel vocis tam actiuæ, quam passiuæ, iure, si quod habent, excludantur. Patrocinia, & intercessione externorum.

§. 2. Quod si qui inscij patronos hos patiantur, vbi primum studia, molitionesque talium intellexerint, teneantur illorum consilia Superioribus aperire, conatumque quantum poterunt impedire: quod si neglexerint, erunt pro rei magnitudine Superiorum arbitrio puniendi. ijsdemq legibus, ac pœnis subiacebunt, qui intercessionum harum conscij silentio eas premunt, nec ad Superiores deferunt.

Dec. 18. 20 Qui temere, & ex inanibus suspicionibus, vel ex alia quapiam minus probata causa, verbo, scriptoue falsum alteri crimen imponunt; quique graues Nostrorum defectus occultos alijs quā Delatores

Supe-

Superioribus aperiunt, ſeuerè pro delicti qualitate puniantur. qua in re Superiorum conſcientia oneratur, vt ſerio in auctores inquirant, nec publice etiam in publicis delictis parcant. Qui vero auctores manifeſtare recuſauerint, pro auctoribus habendi, eademque pœna mulctandi erunt. Caueant etiam Superiores, ne faciles Delatoribus aures præbeant. diſquirãt ſingula, donec in delatę rei cognitionem veniant, vt aut innocentem liberent, aut noxium, falſumq. Delatorem pro rei magnitudine puniant.

Dec. 18. 21 Nemo ad mediatos Superiores dicta, factaue aliorum deferat, ni prius immediatos per ſe, alioſue, iuxta bene ordinatæ caritatis, & prudentiæ leges monuerit: addatque in ijs, quas ſcribit literas, monuiſſe ſe, nec emendationem ſequutam: niſi graues cauſæ ordinem hunc ſuaderent inuertendum. quod vbi acciderit, ordinis tranſgreſsi cauſas aperiet. Nemo ſcribat ad mediatos.

Dec. 19. 22 §. 1. Qui ad Societatis miniſteria idonei, dimiſsionem ab ea, nulla iuſta adducti cauſa petunt, prætenſæ ſuæ dimiſsionis rationes cum propriæ manus ſubſcriptione Prouinciali tradent, addentque nullas ſibi alias ſupereſſe, Dimiſſionem petẽtes.

Quas

Quas Prouincialis serio cum Consultoribus examinatas, iudicioque suo & illorum addito, ad Præpositum Generalem mittet. quas si non probauerit, perpetuum talibus sub præcepto silentium Prouincialis indicat: non obtemperantes pro delicti qualitate puniat, publica etiam in publicis culpis animaduersione. certoque sibi persuadeant tales, ni Superioribus acquiescant, securos se in conscientia esse non posse, sed mortali culpæ, quamdiu illa animi obstinatione tenentur, subiacere.

Dec. eod. §. 2. Imponitur præceptum, lataque infertur sententię excommunicatio, Prouinciali reseruata, tam in illos, qui inconsulto Prouinciale externos de dimissione sua in consilium adhibent; quam in illos, qui externorum auxilio, & intercessione ad dimissionem à Superioribus impetrandam vtuntur. addanturq. pro Prouincialis arbitrio pœnæ; longeq. illis difficilior ad dimissionẽ pateat aditus. Recursus ad externos.

Dec. eod. §. 3. Illis, qui sola importunitate, cum alia nulla iusta causa subsit, dimissionem deposcunt, nulla in posterum nisi cum obligatione aliam Religionem intrandi, in quá regularis vigeat obseruantia, concedatur. quod & patentibus inse- Cogendi ad aliam Religionẽ

inferatur. ac non nisi rarissime, & ob grauissimas omnino causas permittendum, vt liber ab omni votorum obligatione ad sæculum redeat.

Dec. eod. §. 4. Quicunque è causis aut non veris, aut si veris, è grauibus delictis ea mente perpetratis dimissionem impetrarunt; certo sibi persuadeant, nullo se modo tutos in conscientia fore: omnemque hanc facultatem in conscientiæ foro irritam, ac nullam esse; omnibusq. se Apostatarum pœnis, ac censuris subiacere. quæ res si in exteriori foro constiterit, poterunt Superiores in illos, tanquam veros Apostatas, iuxta Societatis priuilegia, & sacrorum Canonum dispositionem procedere. Obtendentes causas falsas.

Dec. eod. §. 5. Qui ad dimissionem secretas obtendunt causas, quibus se ineptos ad religiosæ disciplinæ, votorumque obseruationem contendunt; illas ipsi iudicio Patris Nostri, Prouinciali, & immediato Superiori suo, vel alteri indicare tenebuntur; quo rebus omnibus serio examinatis, maturius, certiusque aliquid de neganda, vel concedenda dimissione statuere P. N. possit. qui si renuant prædictis PP. secretas illas causas aperire, omni obtinendæ dimissionis spe careant. Obtendentes causas secretas.

§. 6. Qui

Dec. eod. §. 6. Qui ob graue delictum publicum è Societate dimittuntur, pro culpæ prius qualitate, Superiorum arbitrio puniantur, etiam inclusione, vbi id vsus & consuetudo obtinuit. Puniantur ante dimissioné.

Dec. 8. §. 7. Profugientes à Societate, quo facilius dimissionem obtineant, nec Romæ facile à Patre Nostro audiendi; nec sine pœna pro delicti qualitate, Patris Nostri iudicio in Prouincia infligenda, dimittendi. Profugi à Societate.

Dec. 50. 23 Promissio Societatem ingrediendi, quæ simplicium votorum formula continetur, peculiarisque voti vim habet, Coadiutores etiam temporales complectitur. Votum quartũ spectat etiam ad Coadiutores.

Dec. 32. et 36. 24 Seruetur in Coadiutoribus regula custodis vestium, vt sottana dimidio palmo breuiore, pallio sottanis etiã breuiore vtantur. Ijs verò, qui in posterum ad Societatem venturi sunt, omnis clericalis pilei vsus, quo Sacerdotes, & Scholastici vtuntur, interdicitur, adempta Superioribus omnibus, etiam Generali, dispensandi facultate: ita vt indispensabilis hæc res decreti vim obtineat. Coadiutorũ pileus. & vestitus

Dec. 89. 25 Cum Canon tertius Congregationis primæ, dicat Generalis esse Regulas Canonum conciliatio.

las condere, intelligendus de Regulis est, quæ ordinationum vim habent, & non vno Constitutionum loco pro eodem sumuntur: quas vt condere, ita & abrogare à Generalis vuluntate pendet. Cum vero Canon XXI. Congregationis IV. generalis Congregationis esse dicat leges condere, de ijs loquitur, quæ vim Constitutionum, & Decretorum generalium habent; quorum vniuersam Societatem obligantium abrogatio à sola generalis Congregationis potestate dependet. Atque ita duo hi Canones, quia nonnullis pugnantia continere videbantur, nullo negotio conciliantur.

Dec.53. 26 Impedimenta primi generis, & ordinis quinque, quæ essentialia Societatis impedimenta Quinta Congregatio vocat, irritantia sunt vota simplicia, & quamcunque insequentem professionem aliam. quo fit, vt qui illis tenentur, inhabiles, & incapaces ipso facto ad Societatis ingressum, & admissionem sint, & ad quamcunque valide edendam in illa professionem. Impedimenta irritantia.

INDEX EORVM quæ in Canonibus continentur.

Facultates.

Generalis.

Oratio.

Paupertas.

Peregrinatio.

Perturbatores.

Professi.

Prouinciales.

FINIS.

